76STE JAARGANG No. 100183 ZATERDAG 1 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Hebben Cuba en Venezuela deel in invasiepoging tegen DOMINIKAANSE REPUBLIEK?

De direkteur van het tuchthuis La Victoria, luitenant-kolonel Horacio Frias, heeft gisteren medegedeeld, dat majoor Delio Gome Ochoa, de man, die als leider optrad van de opstandige invasiegroep, die de Dominikaanse republiek binnenviel en later door Dominikaanse regeringstroepen gevangen werd gemaakt, van een hartaanval is hersteld.

Onlangs werd uit Ciudad Trujillo gemeld, dat Gomez Ochoa door een ernstige beroerte was getroffen en dat hij hieraan bezweken zou zijn. In de bekendmaking van gisteren wordt gemeld, dat Gomez Ochoa de beroerte te boven is gekomen en naar de mening der behandelende geneesheren buiten levensgevaar is.

Van gezaghebbende zijde te Ciudad Trujillo wordt vernomen, dat Gomez Ochoa aan de Dominikaanse regering verzocht heeft hem toe te staan de komende conferentie van de Amerikaanse ministers van buitenlandse zaken in Chili bij te wonen om persoonlijk bewijsstukken te kunnen overleggen van de deelneming der Cubaanse en/of Venezolaanse regering aan de recente invasiepogingen tegen de Dominikaanse republiek.

Amerikaanse gouverneurs bevelen bezoek van Chroesjtsjef aan V.S. aan

Negen gouverneurs van Amerikaanse staten, die onlangs een rondreis door de Sovjet-Unie maakten, hebben aan president Eisenhower aanbevolen de Russische premier, Chroesjtsjef, voor een bezoek aan de Verenigde Staten uit te nodigen op een tijdstip, dat zo dicht mogelijk in het nabij verschiet ligt.

Namens zijn collega's, die aan de Russische excursie deelnamen, sprak de gouverneur van Florida de mening uit, dat een dergelijk bezoek alsmede een eventuele reis van president Eisenhower naar de Sovjet-Unie een vruchtbare bijdrage zou zijn tot het vestigen van een permanente vrede in de wereld.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Ogenschijnlijk was het niet zo belangrijk, de trip van de Amerikaanse vice-president Nixon naar de Sovjet-Unie, de reis van de felle anti-communist naar het hol van de leeuw. De geringe importantie was vooral gewekt door de mededeling van Eisenhower, dat zijn rechterhand niet met de grootheden van het Kremlin mocht spreken over de hangende buitenlandse problemen. En Nixon mocht vooral niet proberen Kroesjtsjef tot andere gedachten te brengen, zo had de president ongeveer verordonneerd. Deze berichten van het Witte Huis waren alleszins begrijpelijk omdat een gesprek met Kroetsjef dadelijk van invloed zou kunnen zijn op de besprekingen in Geneve — ten goede of ten kwade. Indien het laatste het geval mocht zijn, zou Amerika zich veel wrevel van de Britten en de Fransen op de hals halen.

Gauw zou het blijken, dat Nixon zijn verre reis niet uitsluitend had ondernomen om in Moskou alleen maar een expositie te openen. Hij heeft wel degelijk met de machtige man van het internationale communisme van gedachten gewisseld en zelfs vele uren lang. Hebben de besprekingen winst opgeleverd?

Het is wellicht alleen Nixon die daarop antwoord kan geven. In de Verenigde Staten beschouwt men het steeds meer als een positief resultaat van Nixon's gemopper op het Kremlin, dat Kroesjtsjef naar de mening neigt een bezoek te moeten afsteken bij president Eisenhower. Daar ziet men wel iets in, want — zo merkt men algemeen terecht op — zolang Kroesjtsjef reist is er niet veel direct gevaar voor een oorlog.

Men mag aannemen, dat Nixon in Moskou niet veel heeft bereikt in zijn pogen de Russische wind in Geneve te doen draaien. Gromyko was even vriendelijk en onverzettelijk als anders. De Amerikaanse minister Christian Herter komt evenwel in tijdnood; hij moet in de loop van de volgende week naar zijn land terug om de papieren te ordenen voor de vergadering van de Amerikaanse ministers van buitenlandse zaken in Santiago de Chile, zoals bekend een bespreking over de velerlei vraagstukken in het Caraibisch bekken. Het ligt daarom wel voor de hand, dat zijn streven was gericht op een tussen-oplossing aangaande de blijkbaar onontwarbare Berlijnse knoop.

Gromyko heeft Herter niet willen helpen — dat is te begrijpen en in het licht der verhoudingen gezien mooilijk anders voor te stellen. Minder aanvaardbaar is het, dat ook Herter's collega's van Engeland en Frankrijk zo weinig bereidheid tonen de conferentie tot een spoedig einde te voeren. De heren uit Londen en Parijs voelen zich kennelijk bijzonder onbevredigd en willen de zeer schrale oogst van twee en een halve maand vergaderen niet laten oplossen in de haast van hun Amerikaanse medestrijder. Toch is het thans zo goed als zeker, dat reeds woensdag de conferentie voor gesloten zal worden verklaard; dezelfde of de volgende dag zal dan een slotcommuniqué worden gepubliceerd

(Vervolg op pag. 7)

Dezer dagen ondernamen drie ondernemende jonge dames de grote stap om „op eigen wieken" naar Nederland over te wippen. Het parmantige drietal telt samen zes en dertig lentes en bestond uit Edwine Blonk, Franny Rebel en Ansje Stolker.

OPERATIE IN LAOS NEEMT OMVANG AAN VAN REBELLIE OP GROTE SCHAAL

In Westelijke diplomatieke kringen in Singapore is zaterdag meegedeeld, dat oprukkende colonnes opstandelingen zich thans ten noorden en zuiden van Noord-Laotiaanse stad Sam Meoea bevinden. Een colonne zou Moeong, 48 km ten Noorden van Kar Neoca, bereikt hebben. Een andere colonne zou te Moeong Son Pao, 50 km ten Zuidoosten van Sam Neoea, zijn.

In genoemde kringen meent men verder te weten, dat versterkingen van de Laotiaanse regering in Sam Neoea zijn aangekomen.

De opsandelingen zouden moderne lichte wapens hebben.

Volgens berichten die vrijdag bij officiele instanties in Londen zijn ontvangen, hebben communistische opstandelingen donderdagavond een grenspost in de provincie Phong Saly in Laos overweldigd, de garnizoenscommandant gedood en zijn medewerkers gevangen genomen. Benden van 200 tot 400 man opereren tussen Phong Saly in het noordelijk gebied dat aan communistisch China grenst, en de provincie Thakhek in het zuiden.

In de provincie Sam Neua waar enkele dagen gelden gevechten opvlamden tussen communistische opstandelingen en regeringstroepen, zijn verscheidene grensposten aangevallen en bezet. Daarbij zou een aantal mensen zijn omgekomen. De stad Sam Neua wordt bedreigd en regeringstroepen voeren versterkingen aan.

Er wordt gevochten in wilde oerwoudgebieden bij stromende regen.

Naar schatting 1200 opstandelingen zouden deelnemen aan de operatie die de omvang aanneemt van rebellie op grote schaal.

Volgens gewoonlijk betrouwbare kringen zou de actie geleid en gesteund worden door Noord-Vietnam.

Nee voor Nike

De Noorse communisten voeren ijverig propaganda tegen het leveren van Nike-raketten aan Noorwegen. Hun aktie heeft echter min of meer een averechtse uitwerking. Met hun leuzen van „Nee voor Nike" bedoelen zij kennelijk de raketten, doch de meerderheid der bevolking is de vaste overtuiging toegedaan, dat met „Nike" de Russische premier bedoeld is.

Jacht op dief door riolen van Ravenna

De Midden-Italiaanse stad Ravenna heeft onlangs een mensenjacht beleefd zoals men eigenlijk slechts uit films of detectiveboeken kent. Vier en veertig uur lang hebben agenten. Een dief van een vrachtwagen achtervolgd door de doolhof van de stinkende stadsriolen. Toen zij tenslotte de man, de 24-jarige Ivo Galzolari wisten te vatten, bleek deze geen kleren meer aan zijn lijf te hebben en van honger en uitputting een flauwte nabij.

Tijdens een achtervolging door de politie was Calzolari in een kanaal gesprongen en een rioolbuis binnengezwommen waarbij hij zich van zijn kleding had ontdaan. De poljtie richtte twee schijnwerpers op de opening van de hoofdbuizen en zocht in patrouilles met lantaarns de riolen af. Met luidsprekers geboden zij de man zich over te geven maar hij zag kans twee dagen lang de agenten te ontlopen. Deze, zelf met dikke wallen onder de ogen, noemden het een wonder dat Calzolari het verblijf in de kwalijk riekende onderwereld had overleefd. In de nacht had men hem even zien opduiken uit een straatpunt voor een hap frisse lucht, waarna hij weer was verdwenen voor men goed en wel reageerde.

Antilliaanse delegatie ondersteunt kandidatuur van Puerto Rico

Zoals we gisteren reeds in onze editie gemeld hebben, ondersteunt de Antilliaanse delegatie op de West-Indische Conferentie de kandidatuur van PuertoRi co als zetel van het nieuw te vormen Caribische Orgaan. De volledige tekst van het bericht van de Regerings Voorlichtings Dienst laten wij hieronder volgen.

„Tijdens de vergadering van de speciale zitting van de West-Indische conferentie te Sint Thomas deelde mr I C. Debrot namens de Nederlands Antilliaanse delegatie mede, dat zijn delegatie het als een eer beschouwt het voorstel van Puerto te ondersteunen om dit eiland als zetel van de nieuwe Caraische organisatie aan te wijzen.

De rapporten van de twee ad hoc commissies noemden als een van de mogelijkheden om de financiele moeilijkheden op te lossen het verlenen van bepaalde faciliteiten door de als gastheer fungerende regering.

Het aanbod van de Portorikeinse regering houdt meer in dan alleen de faciliteiten, betekent zelfs meer dan een grootmoedig gebaar en kan eerder als een geschenk aan het Caraibische gebied worden beschouwd.

De Nederlandse Antillen zouden het op hoge prijs hebben gesteld als gastheer op te treden indien dit de unanieme wens van de conferentie was geweest. Maar vanzelfsprekend konden en mochten wij deze overweldigende gastvrijheid niet overtreffen.

Onder deze omstandigheden ondersteunen wij dan ook volkomen het voorstel van onze vrienden uit San Juan, aldus de verklaring van mr Debrot". (RVD)

DE CONFERENTIE TE GENEVE

Bij besprekingen van gisteren werd geen vordering gemaakt

Van westelijke zijde wordt vernomen, dat ook gisteren tijdens de lunch van de vier ministers van buitenlandse zaken ten huize van Gromyko generlei vordering is gemaakt.

Over een nieuwe bijeenkomst van de ministers of van hun deskundigen is op de vergadering van gisteren niet gerept, zodat ook geen datum is vastgesteld. Morgen gebruiken Gromyko en Herter de lunch samen. Misschien dat dan een beslissing zal vallen over een nieuwe samenkomst.

Het overleg tussen Gromyko, Lloyd, Herter en Couve de Murville duurde gistermiddag twee en een half uur en had hoofdzakelijk betrekking op het westerse dokument over een tussentijds akkoord over Berlijn.

„Zo er al de minste ongerustheid heeft bestaan over de houding van de westerse mogendheden over de kwestie-Berlijn, dan is deze bezorgdheid thans geheel uit de wereld geholpen", zo heeft de burgemeester van West-Berlijn, Willy Brandt, na het noenmaal, dat hij met minister Von Brentano van West-Duitsland en Herter van de Verenigde Staten nuttigde, verklaard.

Brandt zei in Génève te zullen blijven tot het einde van de ministeriële conferentie. Hij zal dit verblijf niettemin onderbreken voor een kort bezoek aan Berlijn zaterdagavond.

Geen uitstel van Amerikaanse ministersconferentie

Naar aanleiding van geruchten uit Buenos Aires, dat Argentinië en Brazilië zouden hebben verzocht de bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken der 21 Amerikaanse republieken, die de volgende maand in Santiago de Chile moet aanvangen, naar een later tijdstip te verschuiven, heeft een officiële woordvoerder van het State Department vandaag medegedeeld, dat naar zijn weten de voorgenomen conferentie op de aanvankelijk vastgestelde datum van 12 augustus zal aanvangen.

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Herter, die de Verenigde Staten op deze bijeenkomst zal vertegenwoordigen, vertrekt donderdag aanstaande uit Génève om het weekeind te Washington door te brengen en stapt op 10 augustus in het vliegtuig met bestemming Chili, zo deelde hij mede.

V.N. - VERKLARING

Regering bescherme de vrije informatie

De Sociale commissie van de economische en sociale raad van de V.N. heeft een verklaring van vijf artikelen goedgekeurd over de vrijheid van voorlichting. Dertien leden stemden voor, drie tegen (Rusland, Bulgarije en Polen) en twee leden onthielden zich van stemming (Afghanistan en Soedan).

De verklaring die was ingediend door de V.S., Frankrijk, Nederland, Mexico, Chili en Costa Rica, moet nog in de voltallige zitting van de economische en sociale raad worden goedgekeurd.

Zij doet een beroep op de algemene vergadering der V.N. beginselen te bevestigen die in de acht moeten genomen voor de verdediging van de vrijheid van voorlichting opdat „de volken van de V.N vrij inlichtingen en denkbeelden kunnen uitwisselen".

De vijf artikelen luiden:

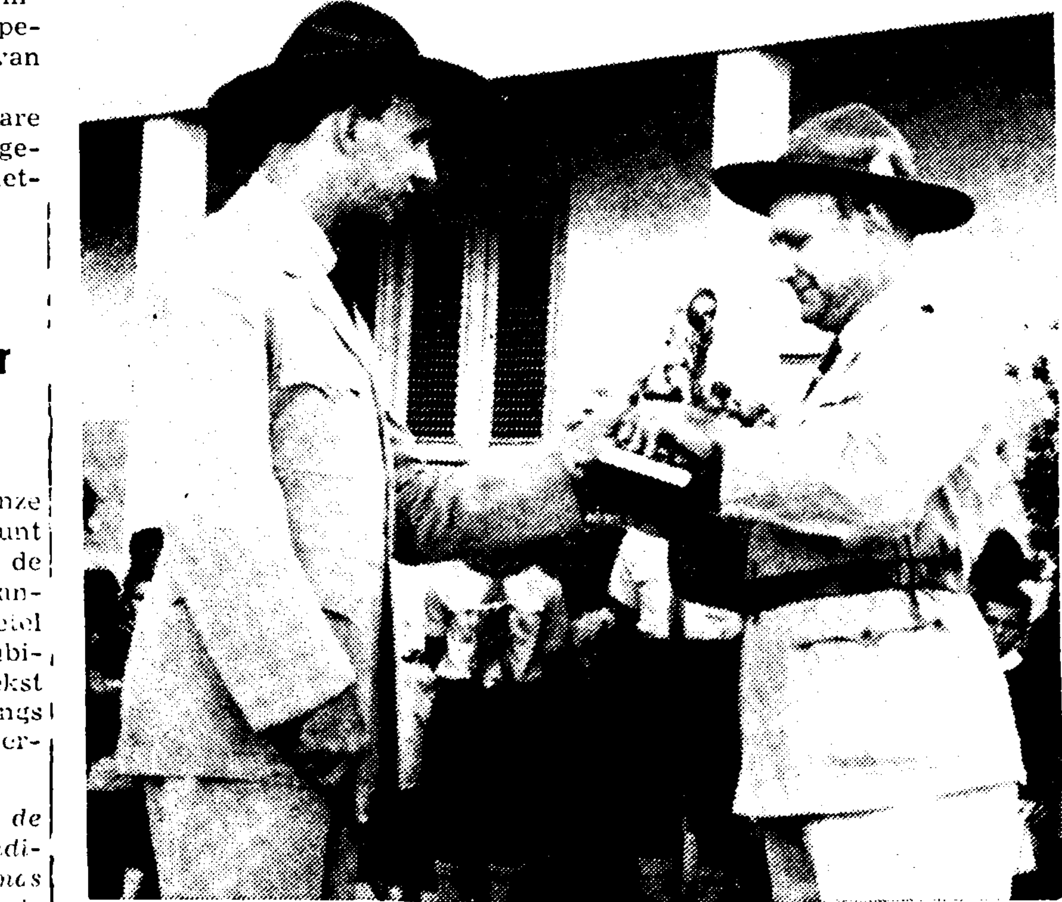
Ieder heeft het recht voorlichting te krijgen en te verstrekken.

Alle regeringen hebben de verantwoordelijkheid een politiek te voeren waarbij een vrije toevloed van inlichtingen zal worden beschermd.

Geen regering of openbaar of particulier agentschap mag het monopolie hebben van alle middelen van verspreiding van nieuwe en denkbeelden.

Alle voorlichtingmedia moeten eerlijk en te goeder touw hun inlichtingen verstrekken.

De genoemde rechten en vrijheden moeten algemeen erkend en geëerbieding worden.

In verband met de benoeming tot gezaghebber van de Bovenwindse Eilanden van de heer J. J. Beaujon, voorzitter van de Nederlandse Padvinders Vereniging, afdeling Curaçao, werd gistermiddag om zeventien uur afscheid van hem genomen door vertegenwoordigers van de verschillende groepen. Op de foto: distriktscommissaris D. v.d. Ree Jr (links) overhandigt een herinneringsgeschenk aan de scheidende voorzitter.

In Franse gevangenissen

Algerijnen in hongerstaking

Volgens advocaten, die de belangen van in Frankrijk aangehouden Algeijnen behartigen, zijn vrijwel alle Algerijnen die naar aanleiding van verzetsacties in Franse gevangenissen zitten, in hongerstaking. Hun aantal wordt geschat op vijfduizend.

Verscheidene gevangenen te Fresnes zouden er ernstig aan toe zijn. Onder hen bevindt zich de veertigjarige journalist Ali Hadj, een van de schrijvers van het omstreden boek „Gangrene" (koudvuur), waarin een aantal Algerijnen verklaren gemarteld te zijn bij verhoren door de Franse geheime politie.

Koele straf

Dezer dagen liep er een man in zwembroek op de Westersingel, aldus werd de Rotterdamse politie medegedeeld. Direkt na deze boodschap toog de politie er op uit, maar de man was niet meer te ontdekken. Bij het nader onderzoek kwam vast te staan, dat men enkele dagen tevoren de bovenkleding van een Rotterdammer gestolen had bij het Kralingse strandbad. Op de bewuste avond kwam de bestolene de man tegen, die gestolen had. Aan deze laatste verzocht hij de kledingstukken terug te geven. Deze voldeed direkt aan dat verzoek. Hij was daardoor echter gedwongen zijn wandeling voort te zetten in zijn zwembroek.

★★ Een noodzakelijlijke voorziening

(Van onze politieke medewerker)

De landsbegroting vertoont een tekort van één miljoen gulden.

De regering zegt in haar toelichting dat verschillende voorzieningen die eigenlijk noodzakelijk waren, hierdoor achterwege moeten blijven.

Een van de voorzieningen die o.i. in ieder geval achterwege hadden moeten blijven, omdat zij niet noodzakelijk is, is de verhoging van de ministers-salarissen met 5 procent. Dit nog wel met terugwerkende kracht tot 1 januari 1958. De officiële toelichting dat de ministers niet gedeeld hebben in de algemene salarisverhoging van 5 procent welke met ingang van die datum is verleend aan de ambtenaren en gouvernements-werklieden is er een die men serieuze mensen niet voorlegt. De regering had haar economische adviseurs wel een meer subtiel smoesje mogen laten opstellen.

Overigens hebben menen wij noch de ambtenaren noch de werklieden gedeeld in de vijftig procent salarisverhoging die de ministers zich indertijd toekenden door hun salaris van f 20.000 op 30.000, — te brengen.

ZWAKTE EN ANGST

(Van onze politieke medewerker)

Wie gehoopt had, dat na de affaire-De Wit en de affaire-Amigoe eindelijk eens enige rust zou zijn gekomen in de perswereld op de Antillen, is bedrogen uitgekomen. Het ontslag van de heer H. G. Suarez als hoofdredakteur van het tot het „Beurs-koncern" behorend dagblad „Today" is daar het bewijs van.

Dit onslag had wel verwacht kunnen worden! Het is een bekend feit, dat bepaalde machtige figuren uit de D.P. voorstanders zijn van een vervanging van het personeel door uitgesproken aanhangers van deze partij. Het tempo, waarin dit geschiedt, gaat hun lang niet snel genoeg.

Als aanleiding van het telefonisch en op staande voet gegeven ontslag werd genoemd ontevredenheid over de „tendentieuze berichtgeving" in de Today-editie van 30 juli jl.

De „tendentieuze berichtgeving" bestond hierin, dat in een kort kommentaar in het Papiamento op de landsbegroting voor 1960, opgemerkt wordt, dat uit deze begroting blijkt, dat de economische situatie van de Antillen achteruit gaat en de mededeling gedaan wordt, dat (ondanks het vermelden van een geraamd batig slot van f 20.266.—) de begroting een tekort vertoont van één miljoen gulden, aangezien onder de ontvangsten voor dit bedrag een post is opgenomen met de omschrijving „nader aan te geven dekkingsmiddelen".

Deze zijdelingse verwijzing naar het in de begroting gepleegde boerenbedrog is de hoofdredakteur op ontslag komen te staan.

Voorts heeft mogelijk als „tendentieuze berichtgeving" gegolden het afdrukken op dezelfde pagina van het voorstel tot verhoging van de ministersalarissen en de daarop officieel gegeven toelichting. Bovendien stond op dezelfde pagina een foto van het afscheid van een ambtenaar van de Veterinaire Dienst, waarbij de gedeputeerde onder wie deze dienst ressorteert, het woord voert tot de scheidende ambtenaar. Deze gedeputeerde is...... de heer R. J. B. Rosario, die onlangs de D.P. de rug toekeerde.

Voor de door D.P.-figuren uit Regering en Staten uitgeoefende druk is hierop de heer Suarez ontslagen.

Hieruit blijkt wel duidelijk, dat men in die kringen geen kritiek kan dulden.

Voor hen is de vrijheid die zij aan tegenstanders gunnen de vrijheid van het kerkhof. Kennelijk wenst men van de tot het „Beurs-concern" behorende kranten uitsluitend partijbladen maken, die uitsluitend het partij-standpunt uitdragen. Dit spijts alle „beginselverklaringen" die afgelegd zijn bij het overgaan van de Beurs in handen van de huidige eigenaren.

Dit bevreemdt te meer waar velen die het daar voor het zeggen hebben toch wel hoge beginselen aanhangen als: de hoge waarde van de menselijke persoonlijkheid, ieders recht om zelfstandig te zoeken naar de waarheid, 's mensen zedelijke verantwoordelijkheid voor zijn doen en laten; gelijkheid in wezen van alle mensen en ieders plicht om met toewijding te arbeiden aan het welzijn der gemeenschap.

Wellicht is de natuur hier sterker dan de leer!

Men bedenke dat de vrijheid van meningsuiting zozeer verankerd is in onze staatsinstellingen dat degeen die om welke reden ook — zelfs al zou hij een mogelijke aanvaardbaar argument hebben om aan deze vrijheid beperking op te leggen, hetgeen in dit geval zeker niet aanwezig is, steeds in de beklaagdenbank tetenover de publieke opinie zit.

De tegen de Heer Suarez genomen maatregel moge door degenen die haar genomen hebben als een bewijs van hun kracht en macht worden gezien. In wezen is zij een bewijs van zwakte en angst.

Staking landarbeiders in Argentinie

Donderdag hebben in Argentinië een miljoen landarbeiders voor 48 uur het werk neergelegd als protest tegen het uitblijven van een loonsverhoging.

De kosten van levensonderhoud blijven stijgen en ook andere andere takken van bedrijf wordt met staking gedreigd.

Pianorecitals van Miss Caryl Robertson in de CUROM studio

De Engelse pianiste Miss Caryl Robertson zal begin augustus enige dagen op Curaçao verblijven. Zij is op doorreis naar Brazilië, waar zij zal deelnemen aan een wedstrijd voor pianisten, georganiseerd door de „Organizacao de Concersos Internationais y Concertos" (O.C.I.C.) in Brazilië.

Caryl Robertson werd in Londen geboren maar ging reeds op jeugdige leeftijd naar Nieuw-Zeeland waar zij haar eerste muzieklessen ontving. Zij voltooide haar studie aan „The Royal College" en „Royal Academy of Music" in Londen. Zij won verschillende nationale prijzen voor haar spel.

Haar eerste optreden in Londen vond plaats in de Migmore Hall in 1958. Na dit concert werd Caryl Robertson uitgenodigd een gramofoonplaat van haar spel te maken die zou worden uitgezonden over de radio van Nieuw Zeeland.

De „New Zeeland Music Society" in Londen engageerde haar als soliste voor een concert, gewijd aan moderne componisten.

Donderdag 6 augustus en zondag 9 augustus zal Miss Robertson op Curaçao optreden in de Curom studio. De muziekliefhebbers van Curaçao zullen kunnen genieten van twee bijzonder interessante programma's, gesponsored door de firma John Henderson.

Donderdagavond 6 augustus van 8.45 — 9.15 uur

1. Spaans programma: „Song of the Jungle" (Villa-Lobos); „Malagueña" (Albeniz); „The Maid and the Nightingale", „Allegro di Concierto" (Granados); „Ritual Fire Dance" (De Falla).

Zondagavond 9 augustus van 8 tot 8.45 uur:

1. Klassiek programma: „Fantasy in D minor", „Rondo in D" (Mozart); „Reflets dans l'eau", La Cathèdrale Engloutie" „L'Isle Joyeuse".

Gratis toegangskaarten voor deze recitals kunnen vanaf Maandag 3 augustus worden afgehaald bij de Curom.

Brouwmeester voor Antilliaanse Brouwerij aangekomen

Dezer dagen kwam de heer Tibor E. H. Haggenmacher op Curaçao aan als brouwerij-ingenieur en brouwmeester. Deze taak zal hij vervullen in de nieuwe Antilliaanse Brouwerij.

Voordien was de heer Haggenmacher werkzaam in een van de bekendste brouwerijen in Hongarije, later in Zwitserland totdat hij vanaf 1953 werkzaam geweest is bij de Amstel brouwerijen.

Zijn studies heeft hij gemaakt aan de Technische Hogeschool te Muenchen, waar hij de graad van brouwerij-ingenieur behaalde.

Zilveren jubileum van de heer R. J. PHILIPA

Vandaag herdenkt de heer Reinier Johannes Philipa, in het derde distrikt beter bekend als „Ditu", zijn zilveren jubileum. De heer Philipa trad in dienst als boswachter op de 1e augustus 1934 en werd belast met het toezicht op de gouvernements domeinen alsmede het opmeten van terreinen. Philipa heeft onder verschillende districtsmeesters zijn taak verricht, o.a. de districtmeesters Gorsira, Schotborgh en laatstelijk de heer Statius van Eps. Wegens gebrek aan personeel bij het toenmalige korps „Veldwacht" diende hij in 1943 gedurende 1 jaar als veldwachter, terwijl hij tijdens de oorlog ook gedurende 4 maanden extra-diensten als kustwachter heeft verricht. Hij kan zich nog goed herinneren, dat op een avond, toen hij als kustwachter de wacht had aan de Daaibooi-baai, plotseling een „zuidwester" op kwam zetten, zodat hij, alsmede zijn kameraadwachter hals over kop het strand moesten ontruimen. „Het speet ons erg onze post te moeten verlaten", vertelt Ditu, „doch hadden we dat niet gedaan, dan zou ik nu mijn jubileum niet hebben kunnen vieren. Wij kwamen in een stromende regen, blootsvoets thuis; onze schoenen waren in de salinja van Daaibooi in de modder blijven steken."

Aangezien Philipa het derde district als het ware op zijn duimpje kent is hij op het Hulpkantoor te Dokterstuin een zeer gewaardeerde kracht. Sinds 1 april 1959 is zijn functie officieel: opziener bij het domeinbeheer. Ditu is gehuwd en heeft 11 kinderen.

Hedenmorgen om 11.00 uur werd het zilveren jubileum van Philipa tijdens een korte bijeenkomst op het Hulpkantoor te Dokterstuin herdacht. Door de gedeputeerde voor Financiën, de heer J. G. Evertsz werd de gebruikelijke enveloppe overhandigd, terwijl ook het wnd. Hoofd van het Bureau Domeinbeheer, de heer E. A. Dovale bij de herdenking tegenwoordig was. Verder werd de jubilaris toegesproken door de opziener A. A. Plantijn en de ambtenaar belast met de leiding van het Hulpkantoor, de heer J. A. Rojer, waarbij hem namens het personeel een aandenken werd overhandigd.

H.M.S. Gelderland op vlagvertoon naar Amerika en Canada

Op 8 augustus zal hr ms Jager Gelderland, onder bevel van de kapitein-luitenant ter zee E. H. van Rees, vanuit Den Helder vertrekken voor een vlagvertoonreis naar Canada en de Verenigde Staten.

H. K. H. prinses Beatrix zal op 11 september aan boord van deze Nederlandse oorlogsbodem in New York aan komen. Zij zal de feestelijkheden bijwonen, die gehouden worden ter gelegenheid van de 350ste gedenkdag van Henry Hudson's tocht met „De Halve Maen".

De reis naar de Verenigde Staten zal de prinses aan boord van het ss „Rotterdam" van de Holland-Amerika-lijn maken. Op 11 september zal zij op de rede van New-york op de hr ms Gelderland overstappen.

De „Gelderland" wordt op 26 september in Nederland terug verwacht.

Een honderdtal Algerijnen in de Saint-Pierre gevangenis te Versailles heeft zich aangesloten bij de 2 à 400 Algerijnen die in de gevangenis te Fresnes en Rouaan al elf dagen in hongerstaking zijn. Zij voeren hun actie omdat er volgens hun zeggen in Fresnes gevangenen mishandeld zijn, een bewering die door de autoriteiten wordt tegengesproken.

New Yorkse Beurs

Bij kleinere omzetten was de New-Yorkse effectenbeurs gistermorgen onregelmaat waarbij fractionele opstijgingen en dalingen tegen elkander opwogen. In de namiddag bleef de stemming onregelmatig bij zeer kalme handel. Ook het slot was onregelmatig.

Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1197, waarvan hoger 487, lager 497 en onveranderd 213. De aandelenomzet bedroeg 2.270.000, de obligatieomzet dlr 5.130.000.

De koersen waren:

American Tel and Tel	79 7/8
Anaconda Copper	64
Bethlehem Steel	57 1/4
Dupont de Nemours	274 3/9
General Electric	81 1/8
General Motors	56 5/8
Royal Dutch	44
Shell Oil	79 3/4
Standard Oil of New Jersey	54 1/8
U S Steel	103 1/4
Canadian Pacific	29
International Nickel	104 1/8
Royal Ducth American Shares	72
K L M	34 3/8
Aluminium Company	110 1/4
Dow Jones	674,88

Winst K.L.M. in tweede kwartaal 1959

De K.L.M. boekte in het tweede kwartaal van dit jaar een winst van Nf. 6.042.900 tegen Nf. 5.116.900 in het tweede kwartaal van 1958. Het verlies per 31 maart ad. Nf. 8.2 miljoen werd hierdoor teruggebracht tot Nf. 2.157.000 over het eerste halfjaar 1959, tegen een verlies van Nf. 2.190.000 over de eerste helft van 1958. In deze cijfers is de boekwinst bij verkoop van vliegend materiaal begrepen.

RAS-reserveringen via C.T.C. - reisbureau

Hierbij wordt het publiek er op gewezen, dat met ingang van heden, 1 augustus 1959, alle reserveringen voor de RAS via het reisbureau van de Curaçao Trading Company, (Handelskade 24, tel. 11370 en 12243) moeten worden opgegeven.

Ingenieurs zijn van plan een signaal te gebruiken van om de aarde draaiende Vanguard-kunstmaan om op 4 september een tentoonstelling in de staat New York te openen.

Dankbetuiging

Langs deze weg willen wij onze welgemeende dank betuigen ... die op de een of andere wijze, blijk van medeleven hebben ... het overlijden van onze dierbare zoon en broer:

Jose Miguel de Windt

Namens de ...
N. J. de ...

Wijziging Landsverordening inkomstenbelasting 1943

Vele leden maken bezwaren tegen het ingediend ontwerp

„Klakkeloos overbrengen van Nederlandse wetgeving"

Verschenen is het voorlopig verslag no. 4, dat handelt over een wijziging van de landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Ofschoon over het algemeen waarderend werd gesproken over het doel dat aan dit ontwerp ten grondslag ligt, verklaren vele leden dat dit ontwerp een voorbeeld is van het klakkeloos overnemen van een gedeelte van de Nederlandse fiscale wetgeving, zonder dat men de consequenties daarvan onder het oog ziet.

Volgens deze leden beoogt het ontwerp de „buitengewone lasten", bedoeld in artikel 51 van het Nederlandse Besluit op de inkomstenbelastin 1941 in de Antilliaanse landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 te introduceren. Dit wil men doen door de betreffende bepalingen onder te brengen onder de nieuwe letter F in lid 1 van artikel 16. De tekst van dit artikel 51 van dit Nederlandse besluit luidt als volgt:

1. De inspecteur houdt, door het belastingbedrag te verminderen, op daartoe gedaan verzoek rekening met op den binnenlandschen belastingplichtige drukkende buitengewone lasten, welke op diens vermogen om belasting te betalen een aanmerkelijke invloed hebben.
2. Als buitengewone lasten worden aangemerkt:
   1o. uitgaven tot voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, voor wie geen kinderaftrek wordt genoten, en van andere bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in den tweeden graad der zijdlinie;
   2o. uitgaven ter zake van ziekte, invaliditeit, sterfgeval en andere dergelijke uitgaven ten behoeve van den belastingplichtige, diens echtgenote, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in den tweeden graad der zijdlinie.
3. De in het tweede lid bedoelde uitgaven worden slechts als buitengewone lasten beschouwd, indien de belastingplichtige ten gevolge daarvan grootere uitgaven heeft dan het meerendeel van de belastingplichtigen, die wat inkomen, vermogen en gezin betreft, in dezelfde omstandigheden verkeeren.
4. Van een aanmerkelijk invloed op het vermogen om belasting te betalen is eerst dan sprake indien de buitengewone lasten meer bedragen dan zes ten honderd van het zuiver inkomen. Voor elk kind waarvoor aanspraak op kinderaftrek bestaat, wordt het percentage van zes verminderd met een half.
5. De buitengewoone lasten van de gehuwde vrouw, die niet duurzaam gescheiden van haar man leeft, worden beschouwd als buitengewone lasten van haar man.".

Het voorlopig verslag gaat dan als volgt verder:

In de allereerste plaats dient opgemerkt te worden, dat de wijze, waarop de voorstellers de bepalingen van artikel 51 Nederlands Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 in artikel 16 willen onderbrengen, ten enenmale als onjuist dient te worden beschouwd. Volgens de redactie wensen de voorstellers aan artikel 16 een nieuwe letter f toe te voegen, bestaande uit de onderdelen 1o. en 2o. Terwijl in het ontwerp onder 1o. bepalingen zijn vervat, die ongeveer overeenkomen met de bepalingen van het gestelde in lid 2, sub 1o. van voornoemd artikel 51 Nederlands Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, zijn in onderdeel 2o. van het ontwerp opgenomen de bepalingen van onderdeel 2o. van lid 2, alsmede de leden 3, 4 en 5 van meergenoemd artikel 51. Dit heeft o.m. tot gevolg, dat, terwijl lid 3 van meergenoemd artikel 51 betrekking heeft op zowel de uitgaven ex onderdeel 1o. als die ex onderdeel 2o. van lid 2 van ditzelfde artikel, de daarmede in het ontwerp in onderdeel 2o. van letter f overeenkomende bepaling, antwoord gevende op de vraag wanneer slechts van buitengewone lasten kan worden gesproken, slechts betrekking heeft op de uitgaven, bedoeld in ditzelfde onderdeel 2o. van letter f. Dat reeds hier de ondeugdelijkheid van het ontwerp duidelijk in het oog springt - temeer waar de voorstellers zeggen te willen steunen op de terzake geldende Nederlandse Juris-prudentie - behoeft geen nader betoog. De Nederlandse Belastingjurisprudentie gaat juist uit van het feit, dat de uitgaven ex sub 2o. in het algemeen wel als buitengewone lasten worden aangemerkt zonder na te gaan of deze uitgaven groter zijn dan die bij het merendeel van de belastingplichtigen, die, wat inkomen, vermogen en gezin betreft, in dezelfde omstandigheden verkeren.

Hetzelfde euvel van ondeugdelijkheid blijkt uit de daaropvolgende eveneens in onderdeel 2o. opgenomen bepaling, luidende:

„Van een aanmerkelijke invloed op het vermogen om belasting te betalen is eerst dan sprake, indien de buitengewone lasten meer bedragen dan acht ten honderd van het zuiver vermogen berekend zonder rekening te houden met buitengewone lasten."

Ook deze bepaling dient anders dan haar plaats in het ontwerp doet vermoeden, zowel op onderdeel 1o. als op onderdeel 2o. van letter f betrekking te hebben. Hierbij dient te worden opgemerkt, dat het woord „vermogen" waar dit voor de tweede keer vermeld wordt, gewijzigd dient te worden in „inkomen". Ook de bepaling omtrent „de buitengewone lasten van de gehuwde vrouw", waarbij opgemerkt wordt dat in stede van „wiens" gelezen dient te worden „wier", hebben betrekking op zowel onderdeel 1o. als onderdeel 2o. van letter f. Deze bepaling, die afwijkt van de Nederlandse redactie (zie het vijfde lid van artikel 51 Nederlands Besluit op de Inkomstenbelasting 1941), is overigens niet juist omdat ingeval van scheiding van goederen en ingeval van het beding van beheer harer roerende en onroerende goederen en het vrije genot harer inkomsten, het inkomen van de vrouw niet tot dat van haar man wordt gerekend.

De onder II voorgestelde toevoeging is eveneens onjuist. Immers de voorgestelde toevoeging aan het slot van het derde lid van artikel 16, luidende: „Dit is niet van toepassing indien het eerste lid letter f wordt toegepast.", heeft betrekking op zowel het gestelde sub 1o. als sub 2o. van letter f, terwijl zij alleen op onderdeel 1o. betrekking dient te hebben, omdat de buitengewone lasten van onderdeel 2o. niets uitstaande hebben met de aftrek ex artikel 16, lid 3, doch wel met de uitgaven bedoeld in onderdeel 1o.

Als argument tot het invoeren van de „buitengewone lasten" in ons belastingsysteem wordt in de Memorie van Toelichting o.m. het volgende gezegd:

„Een rechtvaardige belastingheffing steunt bij de inkomstenbelasting op het draagkrachtbeginsel. Dit beginsel vindt zijn uitdrukking in het tarief. In gevallen van vermindering van de draagkracht worden correcties bij de toepassing echter noodzakelijk".

Vervolgens lezen wij:

„Verwezen moge worden naar de voorgestelde tekst, welke zakelijk overeenstemt met artikel 51 van het Nederlandse Besluit op de Inkomstenbelasting 1941".

De leden aan het woord achten deze toelichting niet erg geslaagd. Immers in Nederland bestaan correcties van dwingende aard, daar het tarief (zonder belastingvrije sommen, primaire kinderaftrek en aanvullende kinderaftrek), veel hoger ligt dan bij ons. Daar kent men in eerste instatie de correcties door de belastingvrije sommen, de primaire kinderaftrek en de aanvullende kinderaftrek, waarmede in de belastingtabellen rekening werd gehouden.

Dat de voorgestelde wijziging met zich rechtvaardigheid zou meebrengen in inkomstenbelastingheffing dient ten sterkste te worden ontkend, hetgeen uit het volgende zal blijken.

Ad onderdeel 1o. van letter f

Dit onderdeel luidt conform artikel 51, 2de lid, sub 1o. van het Nederlandse Besluit op de Inkomstenbelasting 1941. De afwijking daarvan bestaat in het soort kinderen. In de Nederlandse tekst werd hetzelfde soort kinderen aangehouden, als genoemd in artikel 47 Ned. tekst, welke de kinderaftrek (verwerkt in de tarieftabel) behandelt. In de Antilliaanse tekst echter wordt afgeweken van het soort kinderen, genoemd in artikel 25 van de Inkomstenbelasting 1943. Daardoor wordt de tekst enigszins onlogisch. Immers het voorgestelde sub 1o. spreekt van „erkende natuurlijke kinderen en pleegkinderen, voor wie geen aftrek wordt genoten", terwijl voor dit soort kinderen ingevolge artikel 25 van de Inkomstenbelastingverordening 1943 geen kinderaftrek mogelijk is. De aanduiding „voor wie geen kinderaftrek wordt genoten" staat derhalve niet op de juiste plaats.

Zij had vóór de woorden „erkende natuurlijke kinderen en pleegkinderen" moeten staan. Verder wensen de leden aan het woord op te merken, dat de aanduiding „voor wie geen kinderaftrek wordt genoten" in het Nederlandse belastingsysteem zin mag hebben, in ons belastingsysteem echter, is zij niet op haar plaats. Immers in Nederland is de kinderaftrek zeer belangrijk. Aan de hand van de volgende voorbeelden moge het bewijs hiervoor geleverd worden.

Ingevolge het Nederlandse tarief 1951 betaalt een gehuwde zonder kinderen naar een inkomen van f. 5.000.— aan belasting f. 630.—. Deze zelfde gehuwde zou met 1 kind betalen f. 498.—, hetgeen een verschil is van f. 132.—.

Volgens de Nederlandse tarieftabel 1956 begint een belastingplichtige met 10 kinderen pas bij een inkomen van f. 10.920.— belasting te betalen. Neem nu het geval van een belastingplichtige op de Nederlandse Antillen met een inkomen van f. 5.000.—. Hij is gehuwd en heeft 1 kind. De kinderaftrek bedraagt voor hem f. 8.—, hetgeen in mindering komt van zijn belastingbedrag, dat f. 116.50 bedraagt. Hij betaalt dus aan belasting f. 108.50. Wanneer nu de bovengenoemde Nederlandse bepaling wordto vergenomen dan zal dezelfde Antilliaanse belastingplichtige f. 8.— in mindering krijgen van zijn belastingbedrag, doch anderzijds een vermindering ex sub 1o. van letter f mislopen, welke vermindering het vijfvoudige of meer zou kunnen belopen.

De zin tot opneming van deze bepaling in onze Inkomstenbelastingverordening wordt nog bespottelijker wanneer men zich realiseert, dat geen aftrek wordt gegeven ingevolge artikel 25 van de Inkomstenbelastingverordening 1943 als door de belastingplichtige in zijn aangifte verzuimd is zijn kind of kinderen aan te geven. Door een degelijk verzuim valt men onder de term „voor wie geen kinderaftrek wordt genoten" om van de aftrek ex sub 1o. te profiteren, hetgeen voor de belastingplichtige veel voordeliger zou zijn dan wanneer hij zijn kind of kinderen wel had aangegeven. Inhet bovenaangehaalde voorbeeld zou de Antilliaanse belastingplichtige met een zuiver inkomen van f. 5.000.— indien hij dus geen aangifte van zijn kind deed, en het door hem jaarlijks aan zijn ouders als ondersteuning toegekende bedrag f. 600.— bedraagt, belasting moeten betalen over f. 5.000.— — f. 600.— — f. 4.400; de belasting over dit bedrag bedraagt f. 92.50. Hij komt dus bij dit verzuim f. 24.— goedkoper uit.

Dit zou in Nederland onmogelijk zijn omdat daar „gerechtigd zijn tot kinderaftrek" gelijkgesteld wordt met „genieten daarvan". In verband met de belangrijkheid van de kinderaftrek in Nederland is men dus daar ermede gebaat wanneer men bij zijn aangifte precies het juiste kinderaantal aangeeft. Het voorstel van de initiatiefnemers komt dus neer op een premie in bepaalde gevallen op het verzuim van aangifte van kinderen.

Ad onderdeel 2o. van letter f.

Reeds werden in de algemene beschouwingen de verschillende bezwaren tegen de redactie van dit onderdeel aangegeven. Terzake moge in dit verband naar deze opmerkingen worden verwezen.

Toepassing in de praktijk van de vastgestelde „grens" van 8% zal leiden tot grote moeilijkheden voor de ficus. Volgens het voorstel krijgt men geen aftrek wanneer de buitengewone lasten minder of precies 8% avn het zuiver inkomen — de reden waarom in afwijking van de Nederlandse tekst daarbij gevoegd is „berekend zonder rekening te houden met buitengewone lasten" is op geen enkele wijze toegelicht — bedragen de buitengewone lasten echter f. 1.— meer dan 8% van het zuiver inkomen, waardoor de gestelde „barrière" wordt doorbroken, dan wordt — om die ene gulden — de gelegenheid geopend dat alle buitengewone lasten, hoe hoog ook, van het zuiver inkomenwor den afgetrokken. Het streven zal daarom van de zijde der belastingplichtige steeds erop gericht blijven ervoor zorg te dragen, dat de buitengewone lasten „even" over genoemde grens komen.

De vele leden aan het woord wensen er nog op te wijzen, dat de invoering van de „buitengewone lasten" in het systeem van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 — althans in zijn gestelde vorm — niet die correctie tengevolge zal hebben, die de voorstellers daarvan verwachten. Integendeel zullen de vele werknemers, op wie deze „buitengewone lasten" in de praktijk niet of nauwelijks zwaar drukken, niet van de voorgestelde regeling profiteren, doch wel de beter gesitueerden.

Ingevolge de ruime interpretatie van de Hoge Raad inzake de buitengewone lasten ex sub 1o. zal een beter gesitueerde gemakkelijker over de grens van 8% kunnen komen met zijn buitengewone lasten en daardoor de gehele aftrek genieten. De kleinere belastingplichtigen, die tegen de 8% komen, maar de grens niet overkomen, mogen hun buitengewone lasten niet in mindering brengen.

Ook bij de hogere inkomens van ongehuwden, gehuwden zonder kinderen en gehuwden met kinderen is de werking van de voorgestelde correctie irrationeel te noemen. Dit kan met het volgende voorbeeld worden gestaafd.

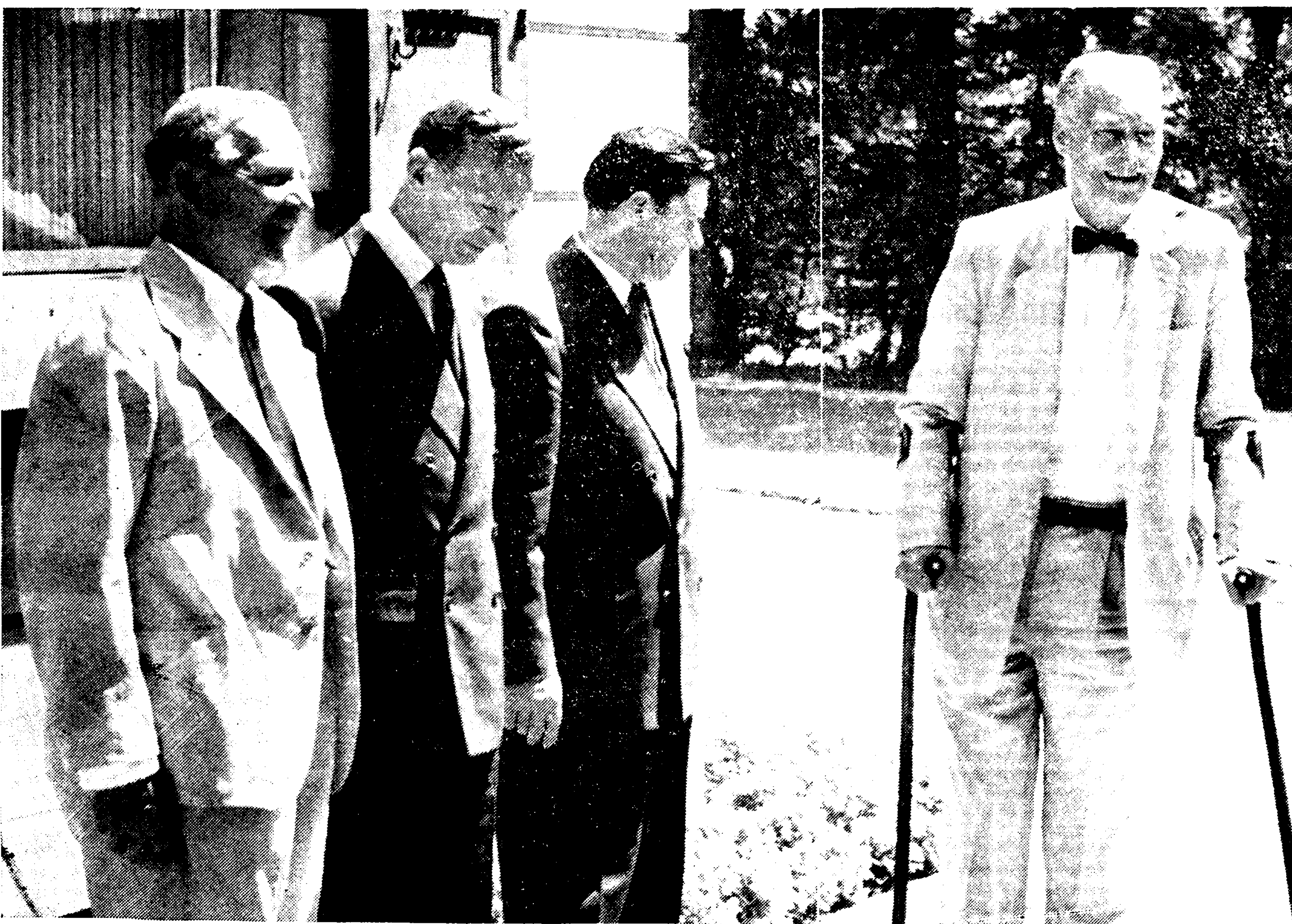
Een vrijgezel in de Nederlandse Antillen, die thans een zuiver inkomen heeft van f. 10.000.— betaalt f. 547.57 aan inkomstenbelasting. Indien hij thans aan buitengewone lasten f. 1.500.— uitgeeft, dan zal hij belasting betalen over slechts f. 7.952.43, d.i. f. 405.82. Zijn belastingbesparing na invoering van de „buitengewone lasten" bedraagt f. 141.75.

Neem nu een gehuwde belastingplichtige met 5 kinderen, met eenzelfde zuiver inkomen en dezelfde buitengewone lasten. Zonder het systeem der „buitengewone lasten" zal deze gehuwde, na toepassing van de kinderaftrek, f. 411.50 aan belasting betalen. Na invoering va de „buitengewone lasten" zal hij aan belasting een bedrag van f. 276.50 betalen. Zijn vermindering van belasting, dus de belastingbesparing, bedraagt f. 135.—. Ergo is de vrijgezel met deze grensbepaling beter gebaat. De correctie, door „vermindering van draagkracht" noodzakelijk, naar de mening van de initiatiefnemers, werkt hier wel averechts.

Gelet op de naar voren gebrachte uitvoering geargumenteerde bezwaren, geven de vele leden aan het woord de voorstellers in overweging het onderhavige ontwerp in te trekken, waarna aan de Regering gevraagd zal worden de mogelijkheden na te gaan om een beter opgezet systeem van de „buitengewone lasten" in onze belastingwetgeving op te nemen.

In tegenstelling tot het voorgaande zijn enkele leden van mening, dat het door de initiatiefnemers gedane voorstel wel degelijk in aanmerking komt om verder behandeld te worden. Zij zien dan ook met belangstelling de Memorie van Antwoord tegemoet.

Aldus werd vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 23ste juli 1959.

Ondanks de verschillende niet-officiële besprekingen tussen de Grote Vier in Genève, is er niet veel hoop op, dat de ministers tot een overeenkomst komen. Tekenend voor de afwijzende houding van Rusland is wel de pose van Gromyko na het verlaten van de residentie van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken. V.l.n.r.: Selwyn Lloyd, Maurice Couve de Murville, Andrei Gromyko en Christian Herter. (Foto U.S.I.S.)

Verscherping van blokkade rond Israel verwacht

Vertegenwoordigers van negen Arabische landen zijn dinsdag in een geheime vergadering nabij Beiroet bijeengekomen ter bespreking van de mogelijkheden tot verscherping van de blokkade van Israel.

Het hoofd van het Libanese bureau voor de Boycot, Shamseddin Nadjm, zei te hopen dat de conferentie zal leiden tot werkelijk doelmatige resultaten.

De conferentie waaraan wordt deelgenomen door vertegenwoordigers van de Verenigde Arabische Republiek, Irak, Saoedi-Arabie, Jordanie, Soedan, Jemen, Libie, Koeweit en Libanon, zal, naar men aanneemt, twee weken duren.

Dr Emil Grubbe, een der Amerikaanse pioniers op het gebied van het kankeronderzoek, heeft dezer dagen voor de 92e maal een operatie ondergaan wegens besmetting die hij bij zijn werk heeft opgelopen. Ditmaal zijn van de 84-jarige geleerde duim en pink van de rechterhand geamputeerd. Ook is een groot kankergezwel aan de rechterarm weggenomen. De toestand van dr Grubbe, die zich sedert 1895 aan het kankeronderzoek wijdt, is bevredigend.

ONMISBAAR INSTRUMENT

De stetoscoop: geheimzinnige toverslang die werkt als de oortrompet voor slechthorenden

(Van een medisch medewerker)

Voor de moderne medicus, die beschikt over zoveel ingewikkelde en kostbare instrumenten, is de stetoscoop nog altijd een onontbeerlijk instrument bij het beluisteren van de geluiden, die met name hart, longen en darmen produceren. Het is ook met recht een attribuut, een zinnebeeldig kenmerk.

Toch is de stetoscoop pas anderhalve eeuw geleden voor het eerst toegepast bij het lichamelijk onderzoek. Voordien kon de medicus zijn oren slechts weinig gebruiken bij het onderzoek van een zieke. Het was begrijpelijkerwijs geen algemene gewoonte het oor direct op het lichaam van de patiënt te luisteren te leggen. De geneesheren van toen hadden echter wel degelijk het gevoel dat het inwendige van het menselijk lichaam de moeite van het beluisteren waard zou zijn.

De stetoscoop is uitgevonden door de Fransman L a e n n e c. De naam van deze grote clinicus is in de vorige kroniek ook al ter sprake gekomen, omdat hij er eveneens voor heeft geijverd, dat de al eerder door de Oostenrijker A u e n b r u g g e r beschreven percussiemethode (het kloppen) bij het geneeskundig onderwijs aan de Parijse medische faculteit werd ingevoerd, waarna deze methode snel gemeengoed werd. U ziet, de Franse geneesheren gaven in het begin van de vorige eeuw de toon aan in de medische wereld. Van toen af begon de grote opmars in de geneeskunde, eerst langzaam maar geleidelijk steeds sneller en met verbluffende resultaten.

Zoals gezegd is de stetoscoop een eenvoudig hulpmiddel en allerminst geheimzinnig. Oorspronkelijk was het zonder meer een holle rechte buis. De geschiedenis verhaalt dat Laennec aanvankelijk een opgerold stuk papier heeft gebruikt: het ene eind van de papieren koker op borst of buik en het andere eind aan het oor van de dokter. Op deze wijze ontvangt het luisterende oor de geluidstrillingen die bijvoorbeeld het hart produceert, via een isolerende buis, die de storende bijgeluiden buitensluit. Eventueel kan het andere oor dan dichtgehouden worden.

In de verloskunde wordt dit oude model, maar dan van hout nog steeds gebruikt: na de vijfde maand in de zwangerschap is het mogelijk het hartje van het pas begonnen leven te beluisteren. De kinderlijke harttonen zijn gemakkelijk te onderscheiden van die van de moeder, omdat het kleine hartje ongeveer twee maal zo snel klopt.

Voor het beluisteren van hart en longen zou dit klassiek model heel goed bruikbaar zijn. Het heeft echter als nadelen, dat de dokter zich voor het snel beluisteren van borst, rug en buik soms in allerlei bochten moet wringen, terwijl het andere oor bovendien steeds dichtgehouden zou moeten worden om fijne geluidjes waar te nemen. Gemak dient de mens. Toen de rubberslang was uitgevonden is een of andere slimmerik op het idee gekomen een deel van de stugge houten buis te vervangen door een buigzame slang, welke met een dopje vastgezet wordt in het oor. Eén stap verder was het, voor elk oor één slang te gebruiken en nog slechts een klein pasje verder om beide slangen in één gemeenschappelijke dop, die op het lichaam wordt geplaatst, te doen uitmonden. Het gehele instrument bestaat nu uit deze trechtervormige dop, die zich splitst in twee korte buisjes, waaraan de slangen, die met een dopje in de oren van de dokter bevestigd worden. Veel gebruikt wordt tegenwoordig ook het model met de metalen oorbeugel, waardoor de oorknopjes vast in het oor gedrukt worden.

In wezen is elke stetoscoop dus niet anders dan een al of niet buigbare buis voor één of twee oren.

Het is niet mogelijk om in een paar regels een goed inzicht te geven in de aard van de geluiden, die met de stetoscoop beluisterd kunnen worden; de auscultatie (het beluisteren) kan trouwens niet uit een boekje geleerd worden, maar alleen na jarenlange oefening in de praktijk. Voor de leek heeft een beschrijving van deze geluiden daarom helemaal geen zin. Het zij u genoeg te weten, dat verschillende ziekten van het hart en van de longen (bronchitis, longontsteking, pleuritis) met de stetoscoop herkend kunnen worden. Voorts kan de activiteit van de darm worden beluisterd, hetgeen bij sommige toestanden, o.a. buikvliesontsteking van grote betekenis is. U weet al, dat de stetoscoop nog wordt gebruikt bij het meten van de bloeddruk. De geheimzinnige toverslang blijkt dus op hetzelfde principe te berusten als de ouderwetse, maar in sommige gevallen nog steeds bruikbare oortrompet voor slechthorenden.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

28—45. — Ook Erics eerste impuls is, snel de steven te wenden, maar ten eerste zou het nu toch te laat zijn voor een vlucht en ten tweede blijken de meeste schepen bij nadere beschouwing logge Ierse handelsschepen te zijn. Nee, een piratenvloot is dit gelukkig niet. Maar wat heeft deze verzameling boten dan te betekenen? vraagt hij zich af, als hij het zeil laat bergen en op roeikracht de haven binnenvaart. De komst van zijn Drakar schijnt nogal wat beroering te wekken. Ergens op het land klinkt een soort hoorngeschal. Er liggen twee of drie Drakenschepen tussen deze Ierse vloot, maar de bemanning reageert amper, als Eric de hand opheft ten groet. Terwijl zijn bemanning de roeiboot uitbrengt en hij met Svein enkele krijgers over het stille water van de haven naar de landingsplaats roeit, voelt hij zich gadegeslagen door talloze onzichtbare ogen. Een aantal zwaarbewapende krijgers wacht hen op bij het aan land gaan.

„Gegroet" zegt Eric minzaam. „Kunt gij ons ook vers water verschaffen? We betalen goed."

De aanvoerder van de krijgers grijnst spottend.

„Water? Jazeker zullen we dat verschaffen, maar niet zoals jullie denken."

En met een bevelend, dreigend gebaar van een vlijmscherpe speer beduidt hij Eric en zijn mannen mee te gaan.

EDGAR ALLAN POE

Posthuum erkend als schrijver met wereldreputatie

Moderne detectieve-roman dankt aan hem zijn bestaan

Dit jaar is het honderdvijftig jaar geleden, dat Edgar Allan Poe werd geboren. Op 19 januari 1809 nam het korte, tragische bestaan een aanvang van de man, wiens posthume reputatie als auteur gevestigd is als een van de vijf of zes Amerikaanse schrijvers, die onbetwistbaar tot de wereldliteratuur behoren.

Edgar Allan Poe, dichter, kritikus, essayist, schrijver van kort verhalen, is een van de vreemdste en meest tragische figuren uit de Amerikaanse literatuurgeschiedenis.

Was hij zoals Tennyson zeide, het meest oorspronkelijke Amerikaanse genie, of was hij, gelijk Emerson hem noemde „the jingle man"?

Ofschoon Franse kritici hem al vroeg toejuichten, maakte Henry James de opmerking, dat geestdrift voor zyn werk het teken was van een absoluut primitieve gedachtengang. William Butler Yeats vond hem „voor alle tijden en landen een grote lyricus" en Paul Valery was van mening, dat Poe een ongeëvenaarde bijdrage heeft geleverd aan de literaire methode, zowel in proza als in poëzie.

Zijn kritikus en biograaf Joseph Wood Krutch schijft: „Poe bracht bijna geheel zijn kort leven als een volwassene door in gekompliceerde ellende, bestaande uit abjekte armoede, pathologisch alcoholisme en alle martelingen, welke door een hevige neurose veroorzaakt kunnen worden."

Enerzijds is hij een van de treffendste voorbeelden, die de geschiedenis ons geeft van een miskend genie. Andezijds lijdt het geen twijfel, dat zijn eigen zwakheden de pogingen van hen, die hem wilden helpen deden stranden. Men kan zich afvragen hoe het mogelijk geweest is, dat zijn grote prestaties tot stand kwamen. Als uitleg hiervoor kan men ongetwijfeld aanvoeren, dat de stof voor zijn dromen en het materiaal voor zijn gedichten en verhalen voortkwamen uit zijn grote ellende. Hij heeft het ngeslacht verrijkt ten koste van zijn persoonlijk geluk en van zijn gezondheid en leven. De drang, die hem tot scheppen dreef, dreef hem ook naar de krankzinnigheid.

Als kind was hij moederloos en afgezonderd van kinderen; als jongeling werd hij vernederd en in een vijandige wereld losgelaten; als man ontmoette hij doorlopend teleurstelling en werd hem de erkenning geweigerd, waarop hij aanspraak meende te moeten maken.

Er zijn meer van dergelijke ongelukkige schepsels geweest, waarvan de meesten vergeten en miskend ten grave zijn gedaald. Maar Poe vluchtte niet alleen in zijn fantasieën, doch hij verwerkte in zijn proza en poëzie al die vreemde dingen, die zich in zijn gemarteldc geest opkropten.

In 1845 — vier jaren voor zijn vroege dood — schreef Poe: „Men heeft mij krankzinnig genoemd; maar de vraag is nog niet beantwoord of krankzinnigheid al dan niet de meest verheven intelligentie is — of veel van hetgeen glorievol is en al hetgeen diepzinnig is, niet ontspringt aan een ziekte van de geest — aan een verheven gesteldheid ten koste van het algemeen intellekt.... Zij, die gedurende dag dromen, zien en beleven veel wat aan de nachtdromers ontsnapt."

Uit zijn chronische melancholie distilleerde hij zijn dichterlijk credo. „Schoonheid", zo schreef hij in een van zijn kritieken, „in haar meest verheven ontwikkeling, wekt de gevoelige ziel onvermijdelijk tot tranen op. Daarom is melancholie de meest treffende en wezenlijke van alle dichterlijke gevoeiens."

Tegen het eind van zijn leven trachtte Poe de excessen, waarvoor men hem zo ronduit veroordeeld had, te verklaren.

„Ik heb", vo schreef hij vanuit de diepte van zijn gefolterd hart, in het geheel geen genoegen in de prikkels, waaraan ik mij soms overgeef. Het is niet op jacht naar genot, dat ik mijn leven, aanzien en rede in gevaar heb gebracht. Het zijn wanhopige pogingen geweest om te ontsnappen aan kwellende herinneringen, aan ondragelijke eenzaamheid en aan de vrees voor een vreemd en dreigend lot."

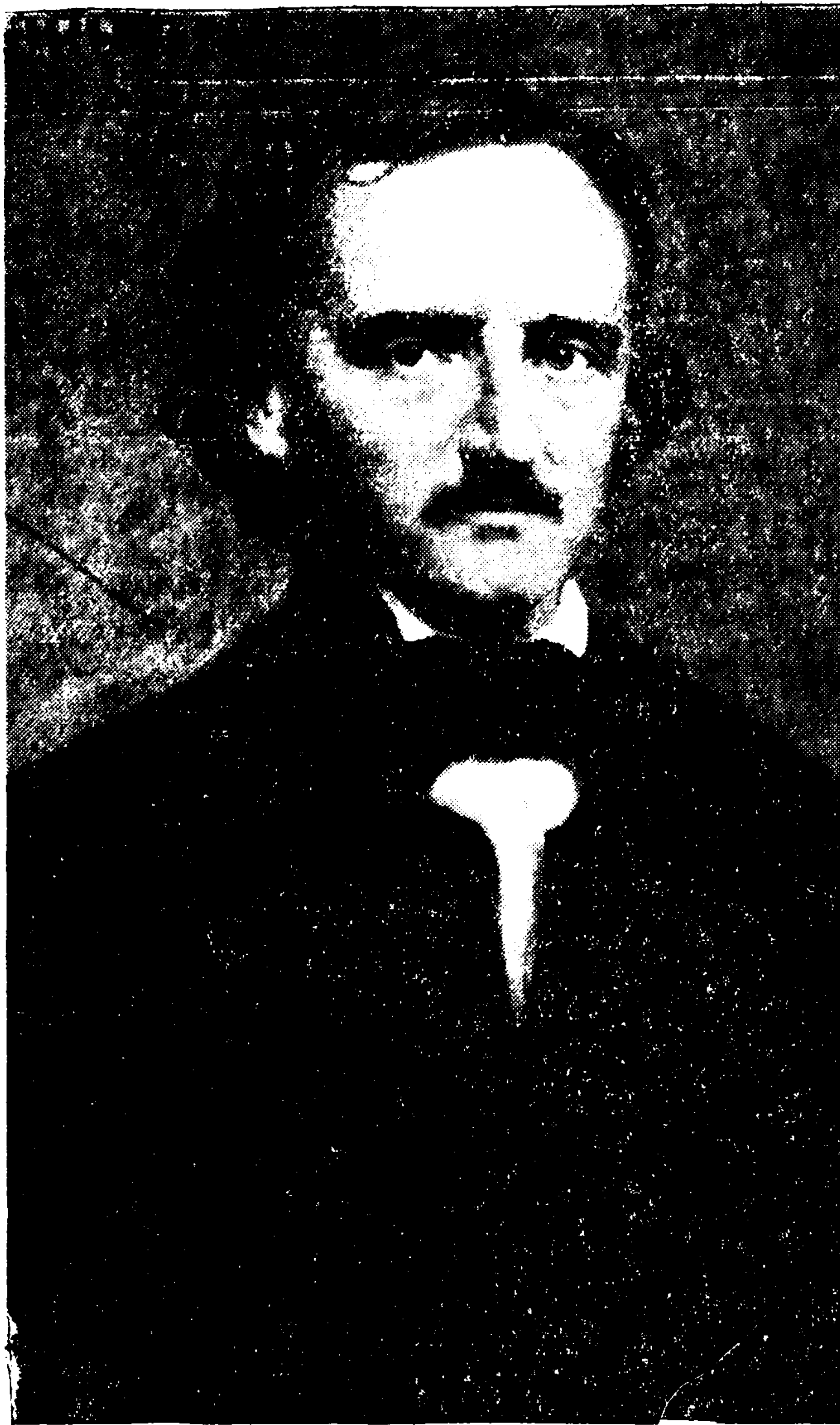
Ondanks alles bleef zijn letterkundige produktie doorvloeien. De gedichten, die door opeenvolgende generaties van buiten zijn geleerd, zoals „The Raven", „The Bells" en „Annabel Lee"! En de angst-aanjagende verhalen zoals „The Fall of the House of Usher" en „Murders in the Rue Morgue"!

De moderne detektive-roman dankt inderdaad zijn ontstaan aan Poe. Met uitzondering wellicht van de invloed die de exakte wetenschappen, is sinds Poe niets aan toegevoegd aan wezen of bijkomstigheden van de detektive-roman.

Van de invloed van Poe's gedichten, in het biezonder op de latere 19e eeuwse dichters, kan men zeggen, dat Baudelaire's „Fleurs du Mal" en Rimbauds theorie, dat de dichter moet streven naar een systematische „dérangement" van de zinnen daaraan verwant zijn evenals de huidige „beat generation".

Weinigen beseffen, dat deze opvattingen hun oorsprong vonden in het Amerika van het midden der vorige eeuw!

Philips van Doren Stern tracht in de volgende woorden een typering te geven, van Poe: „Een charlatan, plagiator, pathologische leugenaar, monomaan, dreinend kind, snoever, en onverantwoordelijke dronkaard. Hij deed wat weinige Amerikaanse schrijvers voor hem gedaan hadden: hij tapte van het rijke reservoir van zijn onderbewijstzijn om zich te bevrijden van de vreemde en verschrikkelijke beelden, die men zelden op papier heeft durven zetten."

EDGAR ALLAN POE

Predikanten-bijeenkomst in GRIEKENLAND

Vice-premier Kanellopoulos van Griekenland heeft ongeveer 150 predikanten, sociologen en politieke leiders uit 34 landen in Saloniki verwelkomd, waar een conferentie van tien dagen gehouden zal worden, die georganiseerd is door de wereldraad van kerken.

Het thema van de conferentie luidt: wat zal er gebeuren met de gemeenschappen, waarin de politieke, technologische en industriële vooruitgang het tempo van de sociale verandering met een ongekende snelheid heeft opgevoerd en wat is de taak van de Christelijke kerken in deze gemeenschappen?

Prof dr Egbert de Vries, directeur van het instituut voor sociale studies in Den Haag, sprak over het onderwerp „wat gebeurt er met de mens bij een snelle wijziging op sociaal gebied?"

Congres keurt lidmaatschap goed van Interamerikaanse ontwikkelingsbank

Het Amerikaanse congres heeft het wetsvoorstel goedgekeurd inzake het lidmaatschap der Verenigde Staten van de inter-Amerikaanse ontwikkelingsbank.

Deze bank zal een kapitaal hebben van 1 miljard dollar, waarvan 450 miljoen dollar afkomstig zal zijn van de Verenigde Staten. Het wetsvoorstel gaat thans naar het Witte Huis ter tekening door president Eisenhower.

Een bakkerij in Engeland gaat brood in vijf kleuren bakken in navolging van broodfabrieken in Amerika, die zeggen dat sommige huisvrouwen graag brood hebben in de kleur van hun tafellaken.

Worsteling „The Economist" en de staking

Engels blad wordt in diepste geheim in het buitenland gedrukt

Mobiele productiestaf

(Van onze correspondent)

„Het Britse weekblad „Economist" heeft zijn lezers uitvoerig verslag gedaan van de moeilijkheden, die het uitbrengen der nood-edities elke week weer tot een dlur avontuur maken. Vakbonden van drukkers, krantenjongens en andere betrokken werknemers trachten de publikatie te stoppen. Elke week wordt het blad in het buitenland gedrukt. Steeds op een andere plaats.

De Britse bondsleiders alarmeren namelijk hun continentale collega's, zodra zij het tijdelijke onderdak van het blad hebben achterhaald. Alleen al aan transportkosten voor de produktiestaf, die steeds in zijn geheel wordt overgevlogen, en voor de 65.000 nummers, welke vrijdagsmorgens per vliegtuig in Londen aankomen, verliest „The Economist" kapitalen.

Het blad zegt: „Reeds langer dan een maand hebben wij elke week onze excuses moeten aanbieden voor onvolmaaktheden in „The Economist". De lezers hebben thans recht op een uitleg. Het startpunt is onze overtuiging, dat de alleroverheersende plicht van 'n krant te allen tijde is, te verschijnen in de best mogelijke vorm". Een contract met een Zwitserse drukkerij werd onder pressie der vakbonden opgezegd. De helft van het 20 juni-nummer werd in Belgie gezet, de andere helft in Frankrijk en het blad werd in Brussel gedrukt. De editie van 27 juni werd geproduceerd in zes over Parijs verspreid liggende kleinere bedrijven. Voor het volgende nummer werd alle voorbereidende werk gedaan in Kopenhagen. Maar 48 uur voor het tijdstip van verschijnen staken de bonden een spaak in het wiel. Materiaal en personeel werden opnieuw in vliegtuigen geladen voor een trip van 705 kilometer naar België.

De zwaarste fase in de strijd tegen de verreikende bonden was die in de week van 11 juli. Het blad werd gezet in een Belgische stad, de matrijzen werden vervaardigd in een tweede en gedrukt werd in een derde — 160 kilometer ver weg. De huidige regelingen worden vanzelfsprekend geheim gehouden in de hoop, dat de vakbonden althans tijdelijk het grillige spoor zullen kwijtraken.

De distributie in Engeland ondervindt eveneens voortdurend sabotage, omdat de nood-Economist „zwart" is verklaard. Journalisten, kantoormensen en andere employés bezorgen de 65.000 nummers bij de vaste lezers en op de boekenstalletjes, die de verkoop aandurven, in hun eigen auto's. Zo blijft „The Economist" zich naar de wekelijkse finish worstelen, omdat „het recht der lezers op nieuws en opinie de plicht van de pers is."

Besnoeiing buitenlandse hulp schadelijk voor Amerika

Het Amerikaanse Huis van afgevaardigen heeft woensdag het besnoeide wetsontwerp voor hulp aan het buitenland ten bedrage van 3.168.500.000 dollar goedgekeurd. Het ontwerp gaat nu naar de senaat.

Kort voor de stemming in het Huis evrklaarde president Eisenhower op zijn persconferentie dat de voorgenomen besnoeiing van de hulp met 750 miljoen dollar de positie van de Ver. Staten in de wereld ernstig zou schaden.

Spaanse medici zingen de lof van de wijn

(Van een correspondent in Spanje)

In navolging van Frankrijk koestert ook de Spaanse staat een steeds groeiende belangstelling voor de ontwikkeling van de wijnbouw in de verschillende regionen van Spanje. Door een groot aantal beschermende bepalingen — waarvan die van de zeer lage belasting op de wijn niet de minste is — het verlenen van exportfaciliteiten, scholing van de wijnboeren, bodem- en plantkundig onderzoek en controle op het produkt, tracht Spanje weer een eerste plaats onder de wijnproducerende landen in te nemen. In de noordelijke landen van Europa is de Spaanse wijn nagenoeg onbekend. Daar heerst — in zekere zin ten onrechte — de ingewortelde opvatting dat goede wijn alleen maar uit Frankrijk kan komen en dat Spanje slechts zoetige produkten levert, die geschikt zijn om er een „kruidenwijntje" van te trekken of er bowl van te brouwen. Niets is minder waar, want Spanje brengt prachtige wijnen voort, die weliswaar in karakter sterk van de Franse verschillen, maar daarom met niet minder genot te drinken zijn. Men hoeft trouwens slechts de rijke schakering in het flonkerend goud van de Jerez geproefd te hebben, om te beseffen, dat er tussen de Pyreneeën en Jerez de la Frontera een wijncultuur moet bestaan, die alleszins de moeite waard is om te ontdekken.

Hoewel de wijncultuur in Spanje wellicht ouder is dan in Frankrijk, mist het Iberisch schiereiland de rijke, wonderlijke en onaantastbare traditie, die de Franse wijnhuizen sedert jaar en dag hebben opgebouwd. De Spaanse wijn is niet omgeven met de sfeer van aristocratie, standing en gezag, zoals de Franse. In Spanje leeft de wijn in een boerse omgeving, het is een landbouwprodukt in die zin, zoals ook aardappelen en bieten dat zijn.

De Spanjaard presenteert zijn wijn niet als het voortbrengsel van een verheven cultuur, waaraan de eeuwen ongemerkt voorbij zijn gegaan. Hij is zich niet bewust van de exclusiviteit van zijn dranken. En het is waarachtig niet voor niets, dat de Fransen hun wijnen aan de namen van kastelen verbinden, ook al zijn dat dikwijls weinig meer dan uitgegroeide boerenhoeven. Het kasteel, sedert eeuwen verblijfplaats van de adel — ook al stroomt er nog maar weinig blauw bloed in de aderen van de vignerons — is tevens het waarmerk van de romantiek. Daar horen zilveren kandelabers bij en het diffuse licht van brandende kaarsen; kristal is er bij nodig, damast en ruisende kleren. Met vrucht heeft Frankrijk geappelleerd aan het snobisme.

Zo niet in Spanje. Daar drinkt men wijn, omdat men dorst heeft. De Spaanse wijn vraagt niet om een flonkerende karaf, waarin het kaarslicht een mysterieus ballet uitvoert. De Iberische wijn leeft nog in de sfeer van de tinnen kroes zonder meer en vraagt als enige entourage wat schaduw en een homp brood. En Van Duinkerken, die ooit dichtte „Het kan me niet schelen waar het water blijft, als het maar niet verdrinkt in de wijn", zou een schrale dood sterven bij het simpele aanschouwen van miljoenen Spanjaarden, die niet alleen het water in de wijn, maar zelfs de wijn in het water verdrinken.

Voor ieder, die heeft gezworven in de contreien tussen Dijon en Macon of langs de Gironde en in de honderden onderaardse paleizen van Bacchus met huiver, eerbied en genot de hevel heeft zien dalen in het fust en later de zilveren tastevin aan zijn lippen heeft gezet, zijn de Spanjaarden drinkende barbaren. Eigenlijk drinken zij niet, zij gieten de drank naar binnen. De Porron, grof geblazen glazen imitatie van de drinkhoorn, is hun heilig. Uit de spitse tuit gieten zij een dunne, krachtige straal in hun mond, soms van armlengte afstand. Het is een kunst goed uit de porron te kunnen drinken.

Al onze pogingen om die kunst machtig te worden, zijn uitgelopen op een danig met wijnvlekken besmeurd hemd kortom op een belachelijke vertoning. Wij zijn de primitieve staat van de drinkhoorn dan ook al geruime tijd te boven. Maar er klinkt een behoorlijke dosis ressentiment door in die bewering.

Maar drinkgewoonten, tradities, romantiek en kristal of tin, doen weinig af aan de essentie van de wijn en die is in Spanje even levend als waar ook ter wereld. Indien de wijn een leven en een ziel heeft als een mens (het is immers bon ton in de wereld van de wijn in profanaties te spreken), dan is de Spaanse wijn als de Spanjaard; onafhankelijk, trots, hartelijk, gastvrij, betrekkelijk fantasieloos, maar vol durf en moed. De Spaanse primitiviteit en ongekunsteldheid vindt men terug in de wijn. Men kan er de bijna korrelige dorheid van het zonverdroogde land in proeven, maar ook de vruchtbaarheid van Villafranca en de hartstocht en zinnelijkheid van Andalusië. In de donkere klank van de naam Logrono schuilt een analogie met de Rioja, zoals de naam Priorato trots en individualiteit verraadt.

De wijnbouw neemt in het totaal van de Spaanse landbouw een uitermate belangrijke plaats in. Na de granen en de olijven komt de wijn, wat betreft de oppervlakte landbouwgrond die door wijngaarden in beslag wordt genomen. De opbrengst per jaar beloopt rond de zes miljard peseta's. Een zeer belangrijk deel verdwijnt in de binnenlandse consumptie, die per hoofd van de bevolking de grootste is van West-Europa. In een land, waar drinkwater even schaars is als het geld, is de wijn de enige bron om de eeuwige dorst te lessen. Bovendien is de wijn goedkoop. Ondanks alle prijsstijgingen van de laatste twee jaar staat de witte wijn nog steeds op vier peseta's per liter. Dat zal er wel de oorzaak van zijn dat in waterarme perioden Spaanse metselaars hun mortel met wijn aan moeten maken!

In het kader van de noodzaak tot economische expansie is in Spanje een campagne gaande om het wijnverbruik in binnen- en butenland op te voeren. Het moet gezegd, dat de Spaanse reclamemiddelen pover zijn. Niet die van de champagnefabrieken. Na hun betrekkelijk succes voor de Londense rechtbank Old Bailey, waarbij voor Engeland althans werd toegestaan, dat ook het Spaanse produkt de naam Champagne voert, hebben zij een zeer effectieve reclame gevoerd, die op peil stond. In een spreekwoordelijk gebrek aan fantasie is het „Leitmotiv" voor de wijncampagne niet de streling van smaak en zinnen, maar de medische indicatie, de wijn als voedingsmiddel, als stimulator van eetlust en spijsvertering.

Het Spaanse toonaangevende dagblad La Vanguardia heeft in het kader van de nationale wijncampagne zelfs beroemde urologen, zoals professor Salvador Gil Vernet, gastro-enterlogen, zoals prof. Francisco Gallart Monés en **de hoogleraar aan de medische faculteit** van Barcelona, dr. Pedro Pons ondervraagd over de al dan niet heilzame gevolgen van het gebruik van wijn.

Welnu, dit illustere gezelschap is unaniem van oordeel dat de wijn in Spanje het meest economische voedingsmiddel is. Wijn is eten en drinken tegelijk en levert meer calorieën per peseta dan enig ander voedingsmiddel. De wijn bevat suikers en giststoffen die op onnavolgbare wijze ten goede komen aan de voeding en de spijsvertering. De medici bevelen de wijn aan voor ieder gezond mens en voor de meeste zieken, behalve wanneer de medicus anders oordeelt. Maar dat komt zelden voor. Wijn kan men daarom even goed tot zich nemen als alle andere voedingsmiddelen, die alle schadelijk kunnen zijn wanneer men er misbruik van maakt.

De beste tijd om wijn te drinken is tijdens de maaltijden. De slechtste tijd evenwel 's morgens bij het ontbijt. De afschuwelijke gewoonte van veel Spanjaarden om in alle vroegte wijn met brandewijn te drinken — „Carajillo" noemen ze dat — heeft onnoemelijk veel leverziekten veroorzaakt. Maar wijn bij het middag- en avondmaal is uitermate gezond, mits hij gebruikt wordt met mate en evenredig met de hoeveelheid voedsel die men tot zich neemt. Het is bepaald slecht veel wijn te drinken bij weinig eten. De medici gaan verder: wijn bevat geen stoffen die schadelijk zijn voor het organisme. Daarenboven is de Spaanse wijn van medisch standpunt bezien beter dan die van andere landen. Hij doet de nieren geen kwaad en waar men vroeger aannam dat alle lever cirrhosis een alcoholisch verleden had, heeft men thans deze ziekte evenzeer aangetroffen bij mensen die nooit iets anders dan water hadden gedronken.

„Van de wijngaard komt de gezondheid voor lichaam en ziel." Het leven is er voor ons na deze uitspraak bepaald eenvoudiger op geworden!

Rafael del Pino door aanhangers van Fidel Castro ontvoerd?

De echtgenote van Rafael del Pino, een tot Amerikaans staatsburger genaturaliseerde Cubaan, die enkele dagen geleden in Havana is gearresteerd, toen hij in een partikulier vliegtuig landde, heeft als haar mening verkondigd, dat haar man, een uitgesproken tegenstander van Fidel Castro, ontvoerd zou kunnen zijn om hem aan de Cubaanse revolutionaire autoriteiten over te leveren. Volgens haar zou Del Pino nimmer vrijwillig naar Cuba zijn kunnen gaan.

Zij vindt steun voor haar theorie in het feit, dat in de berichten uit Havana, waarin gezegd wordt, dat zich behalve Del Pino nog iemand anders in het vliegtuig bevond, geen melding wordt gemaakt van de naam van deze andere persoon. Volgens mevrouw Del Pino zou deze „andere persoon" zeer wel de ontvoerder van haar man kunnen zijn geweest.

Mevrouw Del Pino heeft het departement van buitenlandse zaken in Washington verzocht haar man te helpen. Rafael del Pino kan tot de doodstraf worden veroordeeld wegens anti-revolutionaire aktiviteiten.

P. E. N. congres

Scherpe critiek op toelating van Hongarije

In ballingschap levende auteurs hebben op het congres van de PEN scherpe critiek geleverd op het weder toelaten van de Hongaarse penclub.

De Estlandse schrijver, dr. Rantint Aleksis, die in New York woont, zeide dat de „Rode Nazi's" eveneens uit de organisatie moeten worden gezet zoals de „Bruine Nazi's" twintig jaar geleden. Hij beschuldigde André Chamson, de vorige PEN-president, ervan „te zwak" te zijn geweest bij het nemen van het besluit Hongarije weer tot de organisatie toe te laten.

De Hongaarse schrijver George Paloczi-Horvath noemde de officiële Hongaarse literaire goep in de internationale PEN-club een „Potemkin" centrum, zinspelend op de Russische graaf Potemkin, die namen van dorpen verzon om de Russische keizerin Katherina de tweede om de tuin te leiden.

Leden van de PEN-clubs in Bulgarije en Polen spraken de verklaringen van deze auteurs, dat in hun landen auteurs in de gevangenis zouden zijn geworpen, tegen.

Robert Murphy benoemd tot onderminister voor politieke aangelegenheden

De Amerikaanse beroepsdiplomaat Robert Murphy is benoemd tot onderminister van buitenlandse zaken voor politieke aangelegenheden. Deze functie is op twee na de belangrijkste in het State Department. Livingston Merchant, eveneens beroepsdiplomaat, werd door president Eisenhower benoemd tot opvolger van Murphy als adjunct-onderminister van buitenlandse zaken. Merchant is thans adjunct onderminister van buitenlandse voor Europese aangelegenheden.

Murphy begon zijn diplomatieke loopbaan in 1920. Hij is o.a. Amerikaans ambassadeur geweest in Brussel (1948) en te Tokio (1952).

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

24

Er ontstond een gemompel aan tafel. Het ogenblik was goed gekozen: voor de eerste maal was iedereen aan het ontbijt.

Nogal rood van kwaadheid zei Bletchley: „Houd U mij ten goede, Mrs. Blenkensop, maar wat U doet, is vervloekt dom. Troepenbewegingen en verplaatsingen van luchteskaders zijn zaken, die de Duitsers maar al te graag willen weten."

„O, maar ik vertel het toch aan niemand," riep Tuppence uit. „ik ben heel, héél erg voorzichtig."

„Goed en wel, maar 't is onverstandig en als U niet oppast, krijgt Uw zoon er vroeg of laat last mee."

„O, dat hoop ik niet. Vergeet U niet: ik ben zijn moeder. Een moeder hoort dat te weten."

„Precies, ik vind, dat U gelijk hebt," baste de stem van Mrs O'Rourke. „Ze zullen die inlichtingen met geen tien paarden uit U kunnen trekken, daar zijn we van overtuigd."

„Brieven kunnen gelezen worden," zei Bletchley.

„Ik pas er heel goed voor op dat ik mijn brieven niet laat slingeren," zei Tuppence met een air van overdreven waardigheid. „Ik houd ze altijd achter slot en grendel."

Onzeker schudde Majoor Bletchley het hoofd.

Het was een grauwe morgen en er stond een koude zeewind. Tuppence was alleen, helemaal aan het eind van het strand. Uit haar tas nam ze de twee brieven, die ze zo even bij een klein postagentschap in het dorp in ontvangst genomen had en opende er één van.

Liefste Moeder,

Ik zou je heel wat grappige dingen kunnen vertellen, maar dat mag ik niet. We doen het hier vrij behoorlijk, geloof ik: vijf Duitse kisten vóór het ontbijt is de notering van vandaag!

Wat rommelig en zo op het ogenblik, maar dat komt aanstonds wel weer in orde.

Het is de manier, waarop ze de arme stakkers van burgers met machinegeweren te lijf gaan, die me hels maakt. We zien bloed!

Gus en Trundles groeten U hartelijk. Ze maken het nog altijd uitstekend. Maak je geen zorgen over mij. Alles is oké. Ik zou dit alles voor geen geld van de wereld willen missen. Groet „Peenhaar" van me. Heeft hij al een baantje van het Departement gekregen?

Als altijd,
je Derek.

Tuppence's ogen schitterden, terwijl ze dit las en herlas. Toen opende ze de andere brief.

Liefste Mams,

Hoe gaat het met de ouwe tante Gracie? Nog altijd goed? Ik vind het prachtig dat U bij haar blijft. Ik zou het niet kunnen. Geen nieuws hier. Ik heb een interessant baantje, maar 't is mondjedicht! Ik mag er niets over vertellen. Ik heb heus het gevoel, dat ik iets doe, wat de moeite waard is. Mopper niet, dat je zelf niets op dit gebied kunt doen, want ik vind al die oude vrouwen, die zo dolgraag va alles willen doen, verschrikkelijk kinderachtig. Heus ze hebben alleen maar jonge handige mensen nodig. Ik ben ben benieuwd, hoe „Peenhaar" zich voelt in zijn baantje in Schotland. Niets ander dan formulieren invullen ,denk ik. Maar hij zal het wel prettig vinden iets te doen te hebben.

Veel liefs,
Deborah.

Tuppence glimlachte. Ze vouwde de brieven dicht en streek ze liefdevol glad; in de luwte van het strandhoofd streek ze vervolgens een lucifer aan en stak de brieven in brand en wachtte tot ze tot as waren vergaan. Ze nam haar vulpen en een kleine blocnote en begon vlug te schrijven.

Langherne, Cornwall,

Liefste Deb,

Het schijnt hier zo ver verwijderd van de oorlog, dat ik nauwelijks kan geloven, dat er een aan de gang is. Ik was erg blij je brief te ontvangen en te horen, dat je interessant werk hebt. Tante Gracie is erg achteruitgegaan de laatste tijd en wordt steeds suffer. Ik geloof, dat ze blij is, dat ik bij haar ben. Ze praat veel over vroeger en verwart me met m'n moeder, geloof ik. Ze verbouwen meer aardappelen dan gewoonlijk: de rozentuin is in een aardappelveld herschapen. Ik help de oude Sikes zo nu en dan een handje. Het geeft me het gevoel, dat ik ook nog iets nuttigs doe voor de oorlog.

Je vader is ietwat mopperig, komt me voor, maar, zoals je ook zelf zegt, ik geloof, dat hij heel erg in z'n schik is nu hij wat omhanden heeft.

Veel liefs van Mams,
Tuppence.

Ze nam een nieuw blaadje.

Mijn lieve Derek,

Wat was ik blij, toen ik je brief ontving. Als je weinig tijd hebt om te schrijven, stuur me dan zo vaak mogelijk een gewoon kaartje. Ik ben maar een poosje naar tante Gracie gegaan. Ze is erg zwak. Meestal spreekt ze over jou alsof je nog zeven was; gisteren gaf ze me tien shilling voor je. Ik voel me nog steeds opzij gezet, want niemand wil van mijn onschatbare diensten gebruik maken! Onbegrijpelijk. Ik heb je al verteld, dat je vader een baantje heeft bij het Ministerie van Voorzieningen. Hij zit ergens in het Noorden. Beter iets dan niets. Maar het is niet wat hij graag had willen hebben. Arme stakker van een „Peenhaar!" Maar ik geloof dat we bescheiden moeten zijn en ons er bij moeten neerleggen, dat we de oorlog aan jullie jeugdige dwazen moeten overlaten.

Ik zal maar niet zeggen: „Wees voorzichtig". Want ik denk, dat je dan precies het tegenovergestelde zou doen. Maar wees alsjeblief niet al te onvoorzichtig.

Veel liefs,
Tuppence.

Ze deed de brieven in enveloppen, schreef er de adressen op en postte ze op weg naar Sans Souci. Toen ze de voet van de rots bereikte, werd haar aandacht getroffen door twee mensen, die een weinig verderop stonden te praten.

(Wordt vervolgd)

CURACAOENSIA

Geschiedenis op bomen geschreven

Eens is het op Curacao gewoonte geweest om feiten, die het hart erg beroerden op een kenepa of tamarindeboom vast te leggen. Zo geschiedde het met moorden en ongelukken. De datum werd in de bast gesneden en tevens een paar letters, die voor verstaanders duidelijk genoeg waren. Zo werd bij een moord M T in een boom gekerfd.

Maar, tja, bomen leven en sterven en vergaan; en daarmee al de aantekeningen over de geschiedenis der kleine luiden.

Slaven vlogen naar Afrika terug

Een vrij gedetailleerde versie van het wonderlijke verhaal der slaven, die naar hun geboorteland terugvlogen, gaf mij Louis Filipi (Om Wies), oud 84 jaar, eens opzichter van de plantage Ascencion.

„Een groep pas aangekomen slaven werkte aan de voet van de Sint Christoffel in Sabaneta. Het ware ruwe en sterke mensen. De vrouwen bonden maisstengels tot schoven.

Eens zagen zij, dat de koeien werden losgelaten tegen elf uur, in de felle zon. Toen deze zich onwillig toonden, werden ze met ijzeren pin gestoten, zodat ze hard gingen loeien. Een van de leiders van die nieuwe slaven zei: Kijk eens, als dit gebeurt met vlees dat gegeten kan worden, wat staat dan ons te wachten, die geen eetbaar vlees zijn! Ik ga terug naar mijn land. Hij begon te fluiten en sprak in een gobi (kalbas), en liet die rondgaan opdat allen erin zouden spreken.

Toen zei de leider: Cumbrada's, wie geen zout heeft gegeten gaat in de rij staan. Toen zei hij: Donoe donoe, cani bolo, wate ng; na viau aki nau ta mi tera. Tera jobo cu chamba, aki nes no ta mi tera; mizewana waze, tapa zeto.

Hierna stegen ze op, en vlogen hoog de lucht in.

Men zei toen de shon: Die nieuwe slaven zijn weggevlogen. Maar de shon zei: Onmogelijk! mensen kunnen toch niet vliegen! En toch is het zo, antwoordde men hem. De shon nam toen zijn verrekijker, zette die aan zijn ogen, en zag een groepje mensen heel in de verte wegvliegen.

De plaats waar dit gebeurd is, hebben ze Bulabai (wegvliegen) genoemd, maar later is er Bulabanda van gemaakt".

Op de kaart van Werbata staat bedoelde plaats aangegeven als Boela oen Banda.

Fleur de Marie

Het is de bekende woonwijk aan de Pietermaaikant, door de mensen gewoon Scharloo genaamd, want de wijk ligt in het gebied van Scharloo. In de wandel hoort men echter voornamelijk spreken van Seru di Scharloo; ik woon op de Berg van Scharloo.

Vroeger behoorde heel de Fleur bij een villa met de naam Fleur de Marie.

Indianen op Gaito

Gaito ligt ten zuiden van het landhuis Groot Kwartier, en mag zelf bogen op een der mooiste en best onderhouden landhuizen van Curacao. In de bijbehorende knoek liggen de schelpen voor het oprapen, teken dat er eens indianen hebben gewoond. Volgens de traditie heeft er een dorp gelegen. Op het gedeelte dat nu door de Nieuwe Havenweg wordt ingenomen, lag een looppput, poz di pia. Dit is een put met een spleetvormige toegang, waardoor je kunt afdalen tot het water.

De naam Gaito dankt de knoek aan een weerhaantje (gaito), dat eens op een hoge watertank stond. De oorspronkelijke naam luidde Vreeland.

Shon Grandi

Met Shon Grandi, de Grote Heer, werd vroeger in de taal van alledag in de regel de gouverneur bedoeld. Thans is deze benaming uit het papiamento verdwenen; men spreekt gewoon van gouverneur. Er bestaan nog een paar spreekwoorden, waarin met Shon Grandi duidelijk de gouverneur wordt aangeduid.

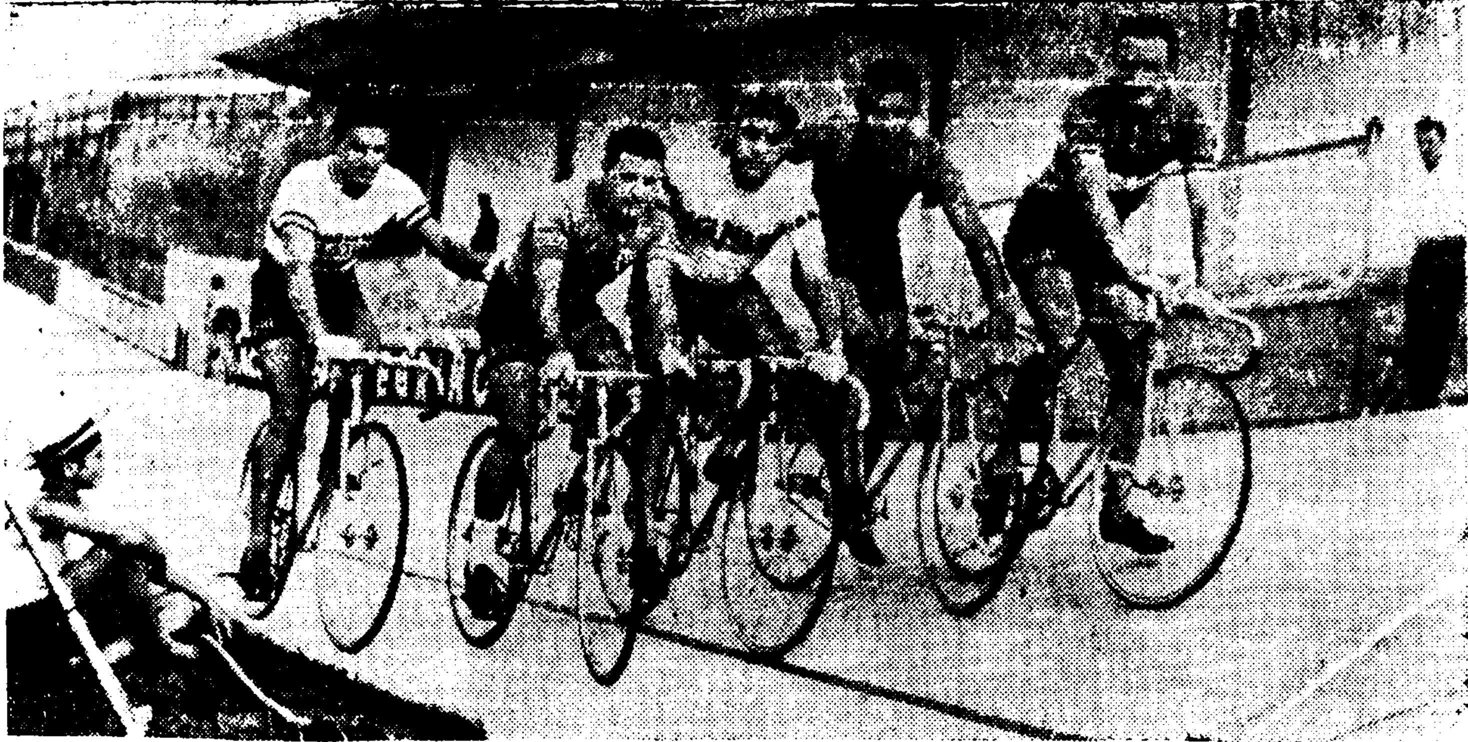
Dia di raad sa conoce Shon Grandi, bij de opening van de Staten leer je de gouverneur kennen. Want dan komt hij met zijn programma voor de dag. Even menskundig is: Ora sumpinja a hinca Shon Grandi, e ta sake na pia di soldá. Wanneer de gouverneur in een doorn heeft getrapt, trekt hij hem er bij de voeten van de soldaten uit. M.a.w. Onderdanen moeten vaak lijden onder de kwade bui van hun superieur.

Evenwel ook God werd met Shon Grandi aangeduid, vooral in de spreektaal en in liedjes. In menig lied wordt Shon Grandi bedankt voor de rijke oogst of de goede regen.

Foi Porta

In de mond van oude Curacaoenaars heet het Wilhelminaplein nog steeds Foi Porta, d.i. for di porta, buiten de poort. Hier kwam je vroeger uit, als je de ringmuur, die de stad omgaf, verliet. Daar hield de Punda op, en begon de knoek. Die knoek bestond uit rotsgrond met laag struikgewas.

P.B.

Te Adano Terme (bij Padua) in Noord Italië zijn enige wielrenners die hun land zullen verdedigen in het binnenkort te Amsterdam te houden Tournooi om het wereldkampioenschap, druk aan het trainen. V.l.n.r. Valloto (Amateur achtervolging), Damiano (Am. springt), Sacchi (Italiaans prof. sprint kampioen), Beghetto (Am. sprint) en Gasparella (Italiaans amateur sprint kampioen).

Gevaarlijke vermenging van godsdienst en politiek

De kerkelijke toestand in Zuid-Amerika

Het Spaanse radiobericht dat een studiebijeenkomst van katholieken en protestanten, die in het beroemde benedictijnenklooster van Montserrat zou worden gehouden, op last van het Heilig Officie zou zijn afgelast leek eerst alleen teleurstellend. Men had onder het pontificaat van paus Joannes de XXIII, met een oecumenisch concilie in zicht, op een soepeler houding gehoopt. Nu een nader bericht meldt dat het Vaticaan aan abt Aurelio Escarra heeft medegedeeld, zo'n verbod niet te hebben uitgevaardigd, zodat de Spaanse radio een onjuiste voorstelling van de stand van zaken heeft gegeven gaat men vanzelf iets meer achter deze kwestie zoeken. Vooral als wordt opgemerkt dat de abt van Montserrat bekend staat als uitgesproken voorstander van vérgaande autonomie van Catalonië, dat Montserrat als nationaal heiligdom vereert.

Het is te begrijpen dat Franco's regime, dat met betrekking tot de positie van de protestanten in Spanje toch reeds zowel tegenover de politieke opinie in de niet-katholieke wereld als tegenover de extremistische katholieken in het eigen land in moeilijkheden verkeert, niet bijster gesteld is op een bespreking van dit probleem in een omgeving, die zich tegen zijn centralisme kant en zich best openlijk van zijn politiek zal willen distantiëren. Het wordt echter een gevaarlijke vermenging van godsdienst en politiek, wanneer het daarom een op zichzelf godsdienstige bijeenkomst door kerkelijke instanties — er zou ook op de aartsbisschop van Barcelona pressie zijn uitgeoefend om haar minstens te doen uitstellen — zou doen verbieden en het wordt absoluut gevaarlijk, wanneer hieromtrent onjuiste en stemming makende mededelingen worden gedaan.

De recente regionale verkiezingen in Italië lieten weer eens zien hoe sterk naar autonomie en het verzet tegen centralisme de religieus-politieke houding kan beïnvloeden. Zowel op Sicilië als in Val d'Aosta hebben duizenden katholieken — dat er in Val d'Aosta ook een behoorlijk percentage Waldenzen woont, levert zoveel gewicht in de schaal — ondanks het uitdrukkelijk verbod van het Heilig Officie gestemd op politici die zich praktizerend katholiek noemen, maar op regionaal terrein met de communisten samenwerken. Het verzet tegen het centralisme van Fanfani in de Democrazia Cristiana werd in beide gevallen als de beslissende factor beschouwd.

Als pendant een bericht uit het Nabije Oosten. Generaal Kassem van Irak, een overtuigd mohammedaan, nam deel aan de openingsplechtigheid van een kerk te Bagdad van de Assyriërs of nestorianen op 25 april. Dat was een novum. Deze kleine groep christenen, hoogstens 35.000 man sterk, vormt de schrale rest van de nestoriaanse Kerk, die na haar breuk met Chalcedon en Rome geheel Azië heeft gemissioneerd. Zij verlangen echter als nationale minderheid autonomie; daarom maken zij deel uit van het door de communisten geleide volksfront, dat hun deze autonomie belooft en waarin zij om hun militante optreden, overal bijval van een geschiedenis vol vervolgingen, zeer welkom zijn. En in strijd tegen het communisme tracht generaal Kassem hen nu blijkbaar voor zich te winnen.

Indonesie breidt doodstraf uit

De Indonesische procureur-generaal heeft bij decreet van president Soekarno de macht gekregen om zware straffen, tot zelfs de doodstraf, te eisen voor personen die het programma van de regering tegenwerken of in gevaar brengen. Tegen degenen, die het regeringsprogramma tegenwerken kan de procureur-generaal nu straffen eisen variërend van een minimum van één jaar tot de doodstraf. Het decreet kan onmiddellijk van kracht worden door wijzigingen in het bestaande wetboek van strafrecht.

Het decreet, waarbij de procureur-generaal grotere bevoegdheden krijgt, geeft hem tevens het recht om directe orders te geven aan de politie om preventieve en krachtige maatregelen te nemen. De huidige procureur-generaal, Gatot Taroenamihardja, was aanwezig bij een vergadering van het kabinet, toen het decreet werd aangenomen.

De voorzitter van de Indonesische hoge raad mr Wirjono, is benoemd tot adviseur van de president met de rang van minister.

Zowel de uitbreiding van de bevoegdheden van de procureur-generaal als het verbod voor leidende overheidsdienaren en leden van de politie en strijdkrachten om lid te zijn van een politieke partij, worden in Djakarta gezien als een belangrijk onderdeel van de regeringsactie tegen corruptie en andere onregelmatigheden in het overheidsapparaat.

(De doodstraf bestond reeds voor de nieuwe regering van president Soekarno werd geïnstalleerd. De strafbare leiten waarvoor de doodstraf kan worden geëist en eventueel uitgesproken, zullen thans waarschijnlijk zijn uitgebreid. Red.).

De minister van defensie en chef-staf van het leger, generaal Nasoetion, heeft een verbod afgekondigd van stakingen en uitsluitingen in de Indonesische textielindustrie. Het verbod is uitgevaardigd in het belang van veiligheid, orde en wet.

Afschieting raket met kunstmaan uitgesteld

Het afschieten van een raket, die de „kunstmaan-Discoverer V" in een baan om de aarde zou moeten brengen, is van woensdag tot donderdag uitgesteld in verband met de slechte weersomstandigheden. De lancering zou door de Amerikaanse luchtmacht van de vliegbasis Vandenberg in Californie geschieden.

LONDENSE KRABBELS

(Van onze Londense correspondent)

De regering heeft verleden week het Lagerhuis en het land in het bezit gesteld van drie belangrijke en onthullende publikaties over West- en Centraal-Afrika. In de eerste plaats verscheen in de vorm van een blauwboek de conclusies van de Devlin-commissie betreffende de gebeurtenissen in Nyassaland, welke hebben geleid tot de dood van een vijftigtal Afrikanen, tot de arrestatie van ongeveer 1200, en tot het afkondigen van de noodtoestand op 3 maart door de gouverneur Sir Robert Armitage. Devlin, die lid is van de Britse Hoge Raad en beschouwd wordt als een van de grootste, zo niet als de grootste van de Engelse rechters van heden, beginnen met de drie andere leden van de commissie, onder wie een voormalig koloniaal gouverneur en twee andere prominente Britten, naar Nyassaland om een onderzoek in te stellen naar de zaak. Wat er ook moge gebeuren — en het begint reeds duidelijk te worden dat Lennox-Boyd niet van plan is ontslag te nemen zou aanvaarden — het blauwboek vormt een verschrikkelijke aanklacht tegen de Britse regering en degenen die in haar naam optraden in Nyassaland. Gelukkig kan en zal de regering zich vastbijten zoals de conservatieve pers reeds onmiddellijk begon te doen, aan enkele punten van het rapport welke de regering in het gelijk stellen ten aanzien van enkele aspecten van deze nare affaire.

Zo bevindt de commissie, dat de gouverneur van Nyassaland juist heeft gehandeld door het uitroepen van de noodtoestand. Hij moest optreden of aftreden. Hij had geen andere keuze en koos terecht het eerste alternatief. Maar het rapport verklaart in krasse termen, dat de commissie geen bewijzen heeft kunnen vinden voor het bestaan van een samenzwering tot het plegen van massamoord. Als men terug denkt aan de dagen van februari en maart, toen Britse ministers herhaaldelijk de onderdrukking en gewelddpleging in Nyassaland trachtten te rechtvaardigen door de bewering dat men deze massasamenzwering, die nooit heeft bestaan, nog juist op tijd had ontdekt om een bloedbad te voorkomen, en nu moet lezen in het rapport dat de „informatie" omtrent de samenzwering afkomstig was van één enkele, onbetrouwbare getuige, griezelt men een weinig.

De commissie constateert evenens koelbloedig dat Nyassaland op het ogenblik „ongetwijfeld tijdelijk" een politiestaat is en dat Gestapo-methoden zijn gebruikt bij de onderdrukking van de onlusten. Verder had volgens het blauwboek de gouverneur weliswaar geen andere keuze dan de noodtoestand uit te roepen op grond van de onlusten, maar het licht de gouverneur en de administratie in ernstige mate verantwoordelijk voor het uitbreken van de onlusten zelf.

-o-

Nog dezer dagen schreef uw correspondent over het grote vertrouwen dat de Britse natie stelt in de befaamde „habeas corpus"-wet, die de rechten van het individu beschermt tegen politie en rechter. Over ditzelfde onderwerp luidt het in het blauwboek als volgt, zulks in verband met de noodmaatregelen, de massa-arrestatie van negers, en het gevangen houden zonder enige vorm van proces: „De gewone Afrikaan is natuurlijk niet een deskundige op het gebied van de constitutie, maar wij ervoeren dat een groot aantal Afrikanen, die voor ons getuigenis kwamen afleggen, over het algemeen van mening waren dat de koningin niet toestaat dat op Brits gebied haar onderdanen worden gearresteerd zonder in staat van beschuldiging te worden gesteld of dat zij gevangen worden gezet zonder proces. Het zou een slechts reclame zijn voor zestig jaar van Brits koloniaal beheer als dit anders was. Indien evenwel, om welke goede reden dan ook, dit met één klap overboord wordt gegooid, had men naar onze mening, in Nyassaland tenminste een klein deel kunnen verwachten van de consternatie welke een eender optreden zou hebben verwekt in Brittannië. Men heeft nooit eerder gebruik gemaakt van noodvolmachten in Nyasaland. Plotselinge arrestaties op grote schaal zijn daar zonder precedent. Wij menen dat in vele delen van het land, de plotselinge arrestatie van leidende figuren zeer wel kan zijn beschouwd als een onverklaarbare daad van agressie van de kant van de regering".

Macmillan, Lennox-Boyd en de rest van de regering zullen ongetwijfeld zeer boos zijn over dit rapport. Hoe boos blijkt uit het eventens donderdag gepubliceerde antwoord van de gouverneur van Nyassaland op de beschuldigingen van het blauwboek. Dit antwoord heeft de gouverneur, die hiervoor een aparte reis naar Engeland maakte, opgesteld in samenwerking met de minister van koloniën. Onder meer toont de gouverneur (en derhalve de Britse regering) zich danig in de wiek geschoten door de beschuldiging dat Nyassaland momenteel niet minder is dan een politiestaat.

De derde publikatie, welke op dezelfde dag verscheen was een rapport betreffende de conclusies van het tribunaal dat een onderzoek heeft ingesteld naar de gebeurtenissen in het Hola-kamp in Kenya, waar elf Mau-Mau-gedetineerden zijn doodgeknuppeld door hun bewakers, omdat ze niet wilden werken. Deze affaire heeft een uiterst ingewikkelde administratieve achtergrond. Maar ondanks de chaotische toestand in de gevangenisadministratie, blijft het vreemd aandoen dat de dood van de slachtoffers in het witboek wordt toegeschreven aan niet meer dan „grof plichtsverzuim". Als straf is aan de commandant van het kamp verzocht zijn ontslag in te dienen met behoud van pensioenrechten en bonus. De tweede beschuldigde pas vrijuit wegens gebrek aan bewijs. Een derde, die niet was aangeklaagd maar diep in deze verschrikkelijke zaak was betrokken, heeft vrijwillig ontslag genomen. Maar de doden zijn dood.

Maandag wijdt het Lagerhuis een debat aan de Hola-affaire, dinsdag aan het blauwboek over Nyassaland. Het Hogerhuis behandelt deze laatste kwestie woensdag. Labour zal het aftreden eisen van het Lennox-Boyd, maar het is twijfelachtig of de socialisten, zelfs met zulke verschrikkelijke troeven in handen, de minister van Koloniën tot aftreden zullen kunnen dwingen. Donderdag gaat het Lagerhuis op vakantie tot oktober.

Volgens minister Korthals

WEL postcensuur, NIET onwettig

Onpartijdig onderzoek toegezegd

Minister Korthals heeft toegezegd dat een grondig en strikt onpartijdig onderzoek zal worden ingesteld naar aanleiding van de berichten dat men, al of niet met medeweten van de gouverneur van Nederlands-Nieuw-Guinea, in dat gebiedsdeel onwettige postcensuur zou uitoefenen. De bewindsman, die optreedt als minister van Zaken Overzee a.i. zegt in zijn antwoord op vragen uit de Tweede Kamer dat hij niet beschikt over gegevens inzake onwettige censuur. Ook heeft hij geen aanwijzigingen „waaruit tot het bestaan van censuur op post van vooraanstaande ambtenaren en particulieren moet worden geconcludeerd".

De minister maakt in zijn antwoord kennelijk onderscheid tussen „onwettige censuur en censuur op vooraanstaande ambtenaren en particulieren" en het „ter verzekering van openbare orde en rust uitoefenen van postcensuur ingevolge de diensten-toezicht-ordonnantie 1935". Van de bevoegdheden volgens deze ordonnantie maakt men namelijk sedert juli 1956 — op grond van gebleken subversieve buitenlandse activiteiten — wel gebruik, zo erkent de bewindsman. Speciale ambtenaren oefenen het „toezicht" uit onder leiding van de procureur-generaal. Deze is bevoegd brieven op te houden, wanneer (zo zegt het de ordonnantie) „het vervoer of de bestelling naar het oordeel van de met het toezicht belaste ambtenaren gevaar oplevert voor de openbare orde en rust". Slechts op machtiging van de landrechten mogen de bedoelde brieven worden geopend en mag worden kennis genomen van de inhoud.

Verlof houdt geen verband met klacht

Over de positie van de advocaat-generaal te Hollandia, die over de uitgeoefende censuur zou hebben geklaagd, zegt de minister dat het aan deze functionaris ongevraagd verleende binnenlands verlof met deze klacht geen verband houdt. Het waren andere gedragingen van de advocaat-generaal, die voor de gouverneur aanleiding zijn geweest hem verlof te verlenen in afwachting van een onderzoek over de vraag of hij ambtelijk kan worden gehandhaafd, aldus minister Korthals.

West - Indische Conferentie

JANET JAGAN voorstander nieuwe organisatie

Op de West-Indische conferentie heeft Janet Jagan, de minister van arbeid, gezondheid en huisvesting van Brits Guyana, woensdag medegedeeld, dat de regering van Brits Guyana belangstelling heeft voor een nieuwe organisatie ter vervanging voor de Caribische commissie.

„Daar ik internationaal ben georienteerd ben ik voor alles wat vooruitgang betekent. Wij allen worden gesteld voor de alom aanwezige problemen waarmede de onderontwikkelde landen hebben te kampen. Wij hebben te lijden onder de gevolgen van de veronachtzaming en de exploitatie, die in koloniale gebieden nu eenmaal bestaan en het zal ons tijd en geld kosten om datgene op te bouwen wat lange jaren geleden opgebouwd had moeten worden", aldus Janet Jagan.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30. en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

ARUBA

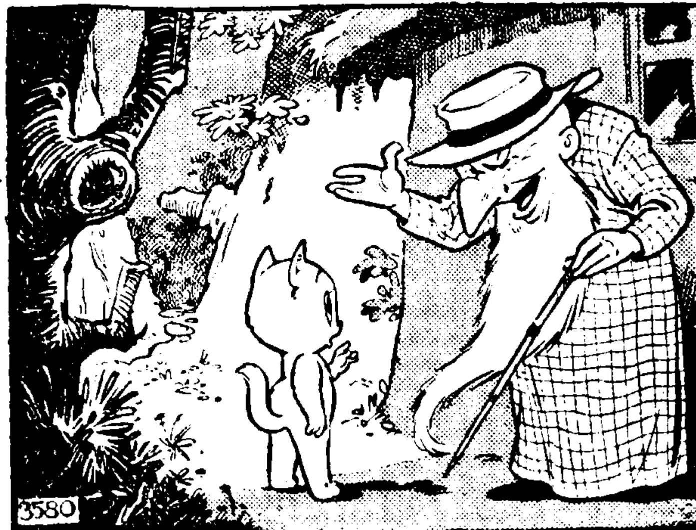
H. Missen in de week:

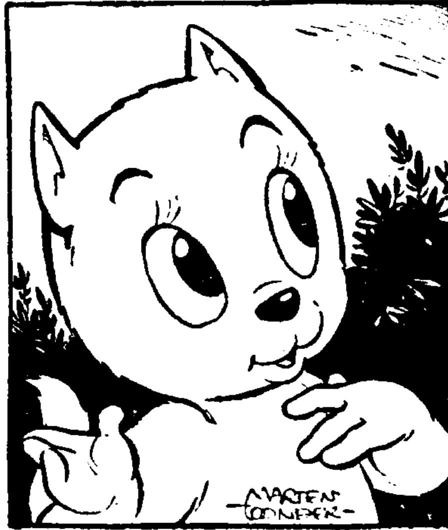
Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Getrouwd in de kerk op Groot-Kwartier op 25 juli: Jozef Jacobus de Vries en Adriana Cornelia Maria van der Vegt.

Getrouwd in de kerk op Groot-Kwartier op 25 juli: Christiaan Bonifacius Willemse en Henriette Adriana Horvers.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3580. — De oude Hocus trok zijn gelaat in een rimpelige grijns, die hij zelf echt vriendelijk vond.

„Dag baasje", kraaide hy. „Kom je een arme, oude man een bezoekje brengen? Mooi van je, hoor! Maar je mag niet weer binnensluipen en mij beloeren; daar houd ik niet van."

„Ik zal het niet weer doen", zei Tom Poes, die vergeefs naar een manier zocht om de oude weg te lokken.

„Mooi", hernam de grijsaard vriendelijk. „Jij wilt zeker ook wel beroemd worden, hè? Net als je vriend Bommel! Ja, ja, wie wil dat niet?"

„Ja, dat zou ik wel willen", gaf Tom Poes toe. „Ik wil graag net zo worden als heer Ollie."

Hij dacht even na en voegde er toen aan toe: „Net zo bescheiden en zo vriendelijk en zo verstandig."

„Dat dacht ik wel", kakkelde de bejaarde uitgever. „Nu, ga dan maar gauw naar meneer Kiekvogel om je foto te laten maken; dan zal ik ..."

Hij zweeg plotseling en de glimlach verdween van zijn trekken.

„Hoe zeg je, dat Bommel nu is?" kraste hij met akelige stem.

„Zo bescheiden", herhaalde Tom Poes. „Zo vriendelijk en verstandig."

„Ja, ja, ik hoor je wel!" schreeuwde de grijsaard. Hij rukte met bevende vingers het laatste nummer van Hocus' Magazijn uit zijn zak en bladerde er in.

„Het kan niet!" siste hij. „Het klopt niet! Wat is dit voor onzin?"

„Ja, het is vreemd", gaf Tom Poes toe. „Heer Ollie is ineens zo geworden, toen uw tijdschrift uitkwam!"

Nachtelijk boksfeest in Rome

Het Italiaanse PUBLIEK joelt individueel en niet „en masse"

(Van onze Romeinse redakteur)

Als je, zoals ik, op een late zomeravond het spaarzaam maar geraffineerd verlichte Foro Italico betreedt, proef je Mussolini nóg. Van die man kan men denken wat men wil, laten bouwen dát kon ie. Het Foro Italico is een komplex van sportvelden, dat — met uitzondering van het Olympisch Stadion — kwijlt van representatievigheid. Het grote Marmeren Forum en het kleine Marmeren Forum zijn de best geslaagde voorbeelden van versteende hoogmoedswaanzin op het noordelijk halfrond.

Ik was wat laat en stapte stevig door over een der ontzaglijk brede mozaïekstraten, die geflankeerd worden door marmeren kubussen als noodwoningen zo groot. Schrijdend over zo'n martiaal-plechtige oprit, ga je allengs vanzelf buik-in-borst-uit marcheren. Achteloos maar stevig zet je je voeten neer op mozaïeken tijgers en leeuwen, die stuk voor stuk door angstwekkende gespierde mozaïeken mannen mores wordt geleerd. Je trapt een mozaïeken buffel op zijn staart en ziet en hoort in je verbeelding Mussolini's mannetjesputters over dit stenen tapijt marcheren. Over marmeren pleinen, langs marmeren fonteinen, voorbij aan marmeren beelden en marmeren bollen, op weg naar een zeventien meter hoge obelisk, waar Mussolini de honneurs staat waar te nemen.

Mussolini was er die avond niet. Hij werd vervangen door een man die de eenzame marcheerder aan de voet van de obelisk tegen een zwarte prijs een waarschijnlijk ongeldige entreekaart voor de bokswedstrijden aanbood. Ik wilde wel naar het boksen, maar wees het vriendelijke aanbod toch beleefd van de hand en kocht aan de ingang van het kleine Marmeren Forum het goedkoop-

De wenkbrauwen aan flarden

ste kaartje (1000 lire, is 6 gulden) en begaf me naar de tribune. In de ring stonden twee ondervoede maar toch kwaadaardige bantammertjes zich bereids van hun taak te kwijten.

Boksen met zijn achterhoofd

Het waren jonge profjes, die acht maal drie minuten op elkaar werden losgelaten in het voorprogramma. Een voorprogramma dient als (goedkope) tijdvulling en om het publiek op temperatuur te brengen voor de clou. De jongens in de ring deden wat ze konden, maar ze konden niet veel. De ene, met zwarte broek, had de spillebenen van z'n jongere broer en de te zware zakkendragersschouders van zijn bejaarde vader. Iemand had de jongen kennelijk in vertrouwen meegedeeld, dat hij over een zware rechtse beschikte, want hij loerde op een K.O. Het kon hem, in afwachting van de inzet van zijn dodelijke rechte, niet zo heel veel schelen dat hij intussen danig geroskamd werd. De jongen bokste met z'n achterhoofd en daarin speelde de gedachte van „wacht maar manneke, als ik je raak, ben je weg".

De andere, in groene broek, kon ook niet boksen, maar meende dat hij over voortreffelijk voetenwerk beschikte. Ten onrechte. Hij danste alsof ie op een gloeiende plaat stond. Bij gebrek aan beter, koos ik partij voor de groene. Dat moet je altijd doen. Je moet partij kiezen, dan hèb je er meer aan.

De zwarte buitte zijn gevreesde rechtse danig uit. Niet dat hij sloeg. Hij dreigde alleen maar. De atoombom achter de deur. Het groene kwajonkje cha-cha-de door de ring en vergat daarbij niet de sombere zwarte dreiging de vaselini van de wenkbrauwen te vegen. Het ventje sloeg niet hard, maar wel pijnlijk. Hij aaide de zwarte stevig over de lippen, mepte hem met grote regelmatigheid op de neus en trok hem bij tijd en wijle aan de oorlelletjes.

Plakwerk

Op zekere dag, ik meen dat het in de vierde of vijfde ronde was, besloot de zwarte dan maar tot daden over te gaan. Hij ging zijn rechtse inzetten en dat was hem duidelijk aan te zien. Het werd lucht, want de groene zag zijn uitgehaalde maaiers tijdig overduidelijk aankomen, hetgeen verder niet wonderlijk was. Het was alles bij elkaar niks.

Belangrijk was alleen de vraag of de zwarte de groene een keer of enige keren goed zou kunnen raken. En zelfs dat was na de zesde ronde geen vraag meer van enig belang. Tegen die tijd waren beide boksers namelijk zodanig vermoeid, dat ez zelfs tesamen een wijkverpleegster niet meer voor negen tellen naar het tapijt hadden kunnen zenden. Ze konden elkaar echt geen kwaad meer

„In die broodkorf en dan op die ...."

doen. De laatste ronde was plakwerk. Het gejoel was niet van de lucht. En als twintigduizend Italianen joelen, zit daar muziek in.

Op eigen verantwoordelijkheid

Het merkwaardige is, dat Italianen niet als massa, maar als individuen joelen. Wel tegelijkertijd, maar toch ieder voor zich. Een Italiaans gejoel is de som van het persoonlijke joelen van een aantal Italiaanse individuen. Niet allemaal samen „boeh" of „bah" of „geld terug", neen, eenieder joelt op eigen verantwoordelijkheid en op eigen tekst.

Er waren er bij, die op hun (marmeren) zitplaats gingen staan en hele redevoeringen afstaken. Niemand die luisterde en niemand die het kon verstaan. Maar de spreekbeurt werd tot het einde toe vervuld. Alles bij elkaar overigens een flink lawaai. Rijk aangegil, veel fluit en niet verstoken van onweerachtige ondertonen. — Een meneer naast mij riep, kennelijk tegen de groene bokser: „Pas op! Daar komt je moeder met de maatenklopper aan." Daarop sprak een buikwinkelier met een ijsje in de hand: „Hier, vijftig lire, steek eens wat kouds in je hete bek." De aldus aangesprokene nam het ijsje, betaalde met een briefje, dat uitvoerig tegen het licht werd gehouden en op echtheid werd onderzocht. Met bokspubliek moet men in Rome kennelijk voorzichtig zijn.

De in behandeling temeer lichaamsdelen . . .

„Attenzione! Attenzione!", zei de luidsprekerman en maakte daarna bekend, dat de groene op punten had gewonnen. Vele toeschouwers waren het niet eens met deze beslissing en gaven daar blijk van. Ongeacht de aanwezigheid van een regiment carabinieri dreigde men in het openbaar de scheidsrechter lijfelijf geweld te zullen aan doen. Men daalde zelfs af tot in détails en beschreef uitvoerig wat men allemaal met de keurig in het wit geklede arbiter wilde uithalen en somde daarbij de achtereenvolgens in behandeling te nemen lichaamsdelen nauwkeurig op.

Maar goed, dat de gevaarlijkste toeschouwers, de 1000-lire-jongens, achter tralies zaten. Ofschoon, van de andere kant, een Italiaan, die met zijn mónd het uit het lijf van zijn tegenstander gerukte hart al in zijn handen heeft, als het echt vechten dreigt te worden, zich nog wel eens wil bedenken.

De wedstrijden vonden, als gezegd, plaats in het kleine Marmeren Forum, een rechthoekige openluchtarena met steil omhoog lopende (marmeren) tribunes. Beneden de fel beschijnwerpende ring en de lieden, die dertig gulden voor een plaats hadden betaald. Tegen de tribunehellingen de massa. Een ideale arena, als er die representatieve omlijsting maar niet was.

De zwemhoek......

Het kleine Marmeren Forum is namelijk (evenals het grote) gevat in een lijst van reusachtige blotemannenbeelden. Rond het grote Forum staan er liefst 76, die van het kleine heb ik nog niet geteld. De beelden van het kleine Forum staan niet in de arena, maar er buiten. Ze zijn, het (marmeren) voetstuk niet meegerekend, vier tot vijf meter hoog en torenen boven alles uit. Ze maken front naar het centrum van de arena en keken allemaal met hun sukkelgezichten naar het boksen. Stuk voor stuk geweldige manspersonen, die elk een bepaalde sport voorstellen. Een diskuswerper, een kanovaarder, een hockeyer, een boogschutter en noem maar op. Maar totaal bloot zijn ze allemaal, met uitzondering van de zwemmer, die men — de hemel mag weten waarom — een marmeren broek heeft aangetrokken. De blootheid van de kerels werd die avond nog geaccentueerd door een week wit schijnwerperlicht dat hen bestraalde. Ze kregen daardoor een van bloedarmoede getuigende melkwitheid. Het was alsof ze elk ogenblik in het bad zouden stappen, waarin wij naar het boksen zaten te kijken.

Ik vond het vervelend, al die kerels. Keek je om, keek je in het gezicht van zo'n spierwitte spiernaakte vent. Eén bloot mannenbeeld, dat gaat nog. Twee ook. Maar een hele rij, wat, een hele kring, dat is te veel. En je kunt er donder op zeggen, dat overal daar waar dat soort marmeren kerels in massa optreedt, en in geen velden of wegen een marmeren meisje te bespeuren is, de fascisten aan het werk zijn geweest. Een mooi stukje kultuur, maar ik houd — als het dan toch moet — persoonlijk meer van de minder gespierde Eva-beelden, die de fontein op de Piazza dell' Esedra sieren.

Het hang- en sluitwerk

De tweede match van de avond sla ik maar over. Evenals de zes volgende. Allemaal van dat hang- en sluitwerk. Voor de partij grote sierlijke gebaren naar het publiek en vooral naar de tweederangsfilmsterretjes op de ringplaatsen. En na de derde ronde al geen stoom meer.

Allemaal flinke bruingebrande jongens in prijsbadjassen, die er vóór de wedstrijd uitzien alsof er geen steen op de andere zal blijven. Maar in de eerste ronde zie je het al: geen training en weinig hersens.

In de aanvang nog wat schoolse meppen, nog van dat links-rechts en links-links-rechts-met-een-uppercut-na gedoe. Maar na de derde ronde alleen nog maar op elkaar instuiven met kloppend hart en dan blij mekaar te kunnen omhelzen. Er waren erbij, die als balletmeesters dansten, maar de afstand van hun vuist tot de kin van hun tegenstander op geen meter na konden schatten.

Bezielde voetzoekers

En de verzorgers de zaak maar opjuinen. In Nederland zijn de verzorgers van boksers al bezige lieden. In Italië gaan ze te keer als bezielde voetzoekers. Ze droegen „hun jongens" zo ongeveer het strijdperk binnen en letten er wel op, dat de badjas niet voor de eerste gong uit ging. En dat terwijl het onder de nachtelijke Romeinse hemel bloedheet was. En dan natuurlijk vóór de wedstrijd een lekkere pakkerd en de nodige pakkerds tijdens de vertoning. Na elke ronde het bekende gebaar met de natte spons. Komt zo'n jongen, blij dat er weer een ronde op zit, naar zijn hoek om daar een golf water in zijn gezicht te krijgen. Daarna wordt hij op een fluks door de tweede verzorger ondergeschoven stoelte gedrukt, om de eerste verzorger de kans te geven hem te bewerken. Wat dat bewerken voor zin heeft, is mij nooit helemáál duidelijk geworden. Mondje spoelen en gorgeltje maken, goed. Met kakelbonte handdoek koelte toewuiven, goed. Maar dat gewrijf en geklop en geduw, dat elke halfwas masseur in tranen zou doen uitbarsten, dat heeft natuurlijk geen zin. In Italië komt daar dan nog een friction van het hoofdhaar bij. En dan de kam er door vanwege de bella figura. In Nederland wordt de bokser zo tussen het lijden door door zijn verzorger toegesproken. Men heeft het dan over de te volgen strategie en zo. In Italië geschiedt dat toespreken door de eerste verzorger, de tweede verzorger en de gemeenlijk dikke man op de achtergrond, die zijn goede geld in die bokser heeft gestoken. De heren praten opdringerig en luidt en doen dat tegelijkertijd. En terwijl ze praten, masseren ze ook en wuiven en kloppen en grijpen het slachtoffer, waar ze hem grijpen kunnen. Kortom, de Italiaanse boksers hebben het tijdens de rustperiode van een minuut vaak harder te verduren dan tijdens drie vechtminuten.

De weg van de minste weerstand

Merkwaardig genoeg vond het publiek het allemaal best en hield zich voornamelijk bezig met bier en ijs. Er werd natuurlijk geschreeuwd. Men leefde wel een beetje mee en zei ook uitvoerig wat men van de boksers dacht, maar men maakte zich niet kwaad. Dat veranderde, toen een bokser uit de middengewichtklasse weigerde zijn overwinnaar de hand te drukken. Hij wilde met een kwaje kop de ring uit. Het publiek kieperde hem echter vrolijk terug en stelde hem voor de keuze: handje geven, of een ècht pak slaag. Hij koos de weg van de minste weerstand.

„Attenzione! Attenzione!" zei de luidsprekerman, „nu volgt de partij tussen. . . ." Hij noemde de namen en de gewichten. Het was de voorlaatste partij en kennelijk een robber, waar men op had zitten wachten. Dit werd kennelijk het betere werk. Alle bier- en ijsverkopers zetten de bakken af en namen plaats. Alle mannen, die dat nog niet hadden gedaan, trokken de jasjes uit en knoopten de hemden los. Men stak als op bevel sigaretten op tegen de zenuwen en ging er eens goed voor zitten. Het werd eindelijk ernst.

De sterke jongen van het dorp

De ene knaap — het was een partij in het halfzwaargewicht — verscheen in een luid gillende kanarie-gele mantel. De andere in een purperen geval, een kleur, die anders in Rome niet, maar in een bokskuil wel opvalt. De winnaar van de partij zou om de titel tegen de kampioen van Italië mogen uitkomen.

Ik had het meteen gezien. De ene was de sterkste jongen van het dorp geweest en de andere was een echte bokser met vijf kilo te veel vet op de ribben. Een middengewichter, die het goede leven in een te hoge klasse had doen verdwalen.

De sterkste jongen van het dorp had platvoeten. Hij was wat de Amerikanen een „socker" noemen. Dat is een man, die slaat en blijft slaan. Egaal wat er met hem en om hem heen gebeurt. Een socker kijkt niet waar hij slaat, hij slaat eenvoudig en doet dat zo hard hij kan. Minnaars van het gevecht op halve afstand. Gevaarlijke heren, die gewoonlijk sterk zijn als ossen. Geen dansertjes, geen echte vuistschermers, geen explosieve jongens, die de tegenstander overvallen en met één slag vellen, maar principiële en primitieve vechtjassen, die er echt de tijd voor nemen en er aan gaan staan. Kerels, die ronde voor ronde het weerstandsvermogen van de tegenstander ondermijnen en zelf niet al te veel last van klappen hebben.

Zo'n vent was die ene. In de eerste ronde al zoog hij zich met zijn platvoeten vast aan de grond en gaf roffels weg. Allemaal hoeken en opstoten. De meeste waren mis, maar er waren ook doffe rakers bij. De andere jongen, in rode broek — rood om dat purper te neutraliseren — was, althans in de eerste ronden, verbazend snel. Hij kwam herhaalde malen goed door met linkse en een enkele keer zelfs met harde rechtse stoten. Dat had de socker, in witte broek, niet graag. Zijn dikke lippen prulden en zijn toch al kleine oogjes werden spleetjes. Hij liep niet meer, maar schoof over het zeil. Geknikt in de knieën en geknikt in de heupen, de kop tussen de brede schouders en beide armen klaar voor de roffels, kreeg hij iets van een getergde beer. Zijn temmer werd voorzichtiger.

De rode broek.......

De rode broek danste ook in de vierde ronde nog, maar zijn dans was zo licht niet meer. De roffels hadden hem geen goed gedaan. Geen wonder, want er waren opdoffers bij geweest, die klonken als slagen op een omfloerste hele dikke trom. Hij raakte zijn tegenstander zo nu en dan nog wel hard en direkt, maar hij betaalde tol en de witte broek bleef maar als gehypnotiseerd zijn vernietigend werk doen.

Ik zie graag een goede bokswedstrijd, maar houd niet van sockers. Die jongens boksen niet. Maar het publiek genoot. Iedereen voelde, dat de echte bokser, de rode broek, er aan zou gaan en daar zat men op te wachten. Men wachtte kennelijk op de roemloze tijdelijke ondergang van de man, die de bokskunst beheerste. Men trok partij voor de domme, brute kracht. Om naar boksen te mogen gaan kijken, zou men eigenlijk een soort moreel-geestelijk rijbewijs moeten tonen. Maar dat zal wel moeilijk door te voeren zijn.

Hoe dan ook, „In die broodkorf en dan op die bek!", zo riep onafgebroken een naast mij zittende man met vals glimmende ogen. „In die broodkorf en dan op die bek!", daar hield hij het maar op, terwijl hij er voordien toch had uitgezien als een huisvader, die van ijsjes houdt. Het Italiaanse woord „bocca" klinkt wat milder dan het Nederlandse „bek", want betekent ook „mond". Maar de strijdkreet van de huisvader kon er toch mee door en won aan diepte en kracht door de eindeloze, ritmische herhaling „In die broodkorf en dan op die bek! In die broodkorf en dan op die bek!" Ik vroeg me af wat deze man zou doen, hoe hij zou reageren als hij zelf een lichte stoot op zijn bocca zou krijgen. Nou ja, de man stond per slot van rekening niet in de ring, maar zat op de tribune te genieten.

Vertraagde opnames

De rode broek ging herhaaldelijk tegen de vloer en kwam even herhaaldelijk overeind. Maar het kwam niet tot de zo vurig afgesmeekte K.O. Gedurende de twee laatste ronden — ze draaiden er tien — was ook de socker leeggepompt. Alsof ze er achter wel een beetje spijt van hadden, gingen rode en witte broek nu op elkaar leunen om uit te puffen en om te treuren.

Ze zagen er uit als twee diep bedroefde weduwnaars, die eigenlijk verstandiger hadden moeten wezen, maar elkaar hadden afgerost om een meid, die het niet waard was. De droefheid, die zich van de eertijds zo opgewekt telle boksers had meester gemaakt, liet niet na hun akties te beïnvloeden. Ze boksten in een lachwekkend vertraagde opname en hadden eigenlijk veel liever een kop koffie genomen.

Maar het publiek bleef het mooi vinden. En bleef ook aanwijzigingen en raad geven. Zo nu en dan zette de rode broek nog een sprongetje en plaatste hij nog een stootje. Dan gilde het publiek in hoge tonen. Als de witte broek nog eens, als in bittere tijden, grommend een hoek plaatste, huilde het in diepe oeklanken. En Pa bleef maar hardnekkig „In die broodkorf en dan op die bek", roepen.

Ik zweer u.......

Ik weet nu nog niet tegen wie hij het had, maar verdenk hem er van, dat hij de socker aanmoedigde. Wat het publiek wilde, was duidelijk. Een van de strijders zou voor minimaal negen tellen tegen de vloer moeten. Men wilde een K.O. zien. Maar de boksers hielden zich aan elkaar staande en als er al eens een viel, trok hij zich aan zijn maat weer omhoog. In de ring de boksers, die niet eens meer de eerste letter van het woord pap konden zeggen. Bijna in de ring de verzorgers, die probeerden de tegenstander om te blazen of om te schreeuwen. Buiten de ring het publiek, dat nu — nog altijd ieder voor zich — de wildeman speelde. Er waren er bij, die rechtop in de bokshouding stonden te meppen. Anderen zaten doodstil op hun nagels te bijten. De meesten schreeuwden met inmiddels hees geworden stemmen wat de ene bokser zou moeten doen om de andere alsnog omver te krijgen. En helemaal buiten het gebeuren, als witte spoken in de nacht — het was inmiddels twee uur —, stonden die blote beeldenmannen. En, ik zweer het u, ik heb het beeld, dat de bokser uitbeeld, tot drie keer toe verachtelijk horen lachen.

De kortste strijd

De strijd eindigde onbeslist. En toen het publiek een half uur later tot bedaren was gekomen, begonnen we aan de laatste match. De beste en kortste van de avond. Het duurde alles bij elkaar één ronde, dus drie minuten. Toen moest de dokter de ring in om naar een wenkbrauw te kijken. Die wenkbrauw was door een kopstoot beschadigd. De dottore keek ernstig en zei, dat de wedstrijd moest worden gestaakt.

Nu had ik verwacht, dat er een opstand zou uitbreken. Dat het woedende publiek met marmeren banken zou zijn gaan smijten. Niets daarvan. Er waren wel lieden, die protesteerden, maar die werden meteen op hun plaats gezet. Dat ging ongeveer zo: „Wat heeft de dottore gezegd? Wat heeft hij gezegd? Hij heeft gezegd: staken. Nou, wat wil je dan? Dan staken we en daarmee uit. Is die jongen zijn wenkbrauw aan flarden? Ja! Dat hoef jij niet te zien. Dat heeft de dottore gezien. Dus aan flarden en moet die arme jongen daarmee doorboksen? Neen! Basta!"

Dezelfde mensen, die voorheen een lijk hadden willen zien, die die duizend lire eigenlijk maar hadden betaald voor een K.O. en voor wat bloed misschien, die gingen nu breeduit en teerhartig voor de wenkbrauw van die jongen staan. Die jongen had overigens wel wat steun nodig, want hij werd volgens reglement verliezer verklaard en stond midden in de ring te huilen als een kind, dat zijn ijsje in een rioolput heeft laten vallen. De verzorger huilde ook. De scheidsrechter pinkte ook een traan weg. Tenslotte barstte de winnaar ook maar los. Ik was eigenlijk de enige, die niet huilde, of brulde, of schreeuwde, of gesticuleerde en had er spijt van niet voor één klein minuutje Italiaan te kunnen zijn.

Op de achtergrond stonden de witte beelden naar het spektakel te kijken. Ze wachtten ongeduldig op het heengaan van de massa. Want als ze alleen zijn en het nacht is, dansen die kerels één rondje ringeleringele-rozen. Eén rondje maar, niet méér.

SPORTIEF PLAKBOEK

Alle wegen zullen het volgend jaar naar Rome leiden. Het aantal landen, dat aan het Olympische Zomerspelen deelneemt, bedraagt niet minder dan 90, welke ruim 7000 vertegenwoordigers zullen afvaardigen. Op een prachtige plek in de voorstad Parioli is een dorp (30 miljoen) in aanbouw, dat naar schating 8000 deelnemers, officials en tainers zal moeten huisvesten. Er komen 1.502 woningen met 8.062 kamers, voorts restaurants, postkantoren, parken, recreatie-mogelijkheden en zelfs schoonheidssalons.

De „totocalcio" (voetbalpool) zorgt voor de vele miljoenen, die aan de komende Olympische Spelen gespendeerd worden. De verkoop van elke coupon van 100 lire (60 cent) levert 15 procent voor het Italiaans Olympisch Comité op, dat met een dankbaar hart bijna vier ton per week opstrijkt. Met inbegrip van de 105 miljoen voor de stationbouw bedragen de kosten voor Italië ongeveer 150 miljoen.

De vroede vaderen van Rome hebben na lang praten er in toegestemd, dat historische plekjes en monumenten voor de Olympiade gebruikt zullen worden. Zo leidt het laatste stuk van de 41 km lange marathonloop via de door ruïnes omzoomde Via Appia naar de triomfpoort van Constantijn. Op dezelfde plaats, waar bijna 1650 jaar geleden de oude Romeinen keizer Constantijn toejuichen na zijn zege op zijn rivaal Maxentius, zal nu het „Evviva" klinken voor een modern sportman. Langs de „koningin der wegen" zullen duizenden toeschouwers het grillige licht van fakkels hun favorieten bejubbelen.

Het circus Maximus, waar eens de Romeinse vrouwen hun beroemde wagenrennen hielden, zal in dienst staan van de snelwandelaars; de baden van Caracalla, die voor het acuatsch centrum van het oude Rome doorgaan, worden ingericht als Olympische trainingseplaatsen: de basiliek van Maxentius aan de Keizerlijke weg wordt het strijdtoneel voor de gymnastiek-wedstrijden. Rome offert zijn historische plaatsen gewillig op. Pas toen men de worstelwedstrijden in het Colosseum wilde hebben, kwamen de vroede vaderen in opstand. Onder leiding van de Christen-Democratische gemeenteraadsleden spraken zij de vrees uit, dat onherstelbare schade zou worden aangericht aan het bekendste bouwwerk van Rome. Maar het belangrijkste bezwaar was, zo zei men, dat grote, juichende menigten een feestelijke atmosfeer zouden brengen op een plek waar eens de oude gladiatoren elkaar gedood hebben en Christenen voor de leeuwen werden geworpen. Zo zal tijdens de Olympische Spelen de geest van Spartacus, de grote gladiator, alleen en ongestoord waken over Rome's beroemdste arena.

De afgelopen week heeft België met weemoed gedacht aan een van zijn grootste sportfiguren uit een ver verleden: Kareltje Verbist. Een wielrenner, die op iedere baan een opvallende populariteit genoot en wiens dood op 21 juli 1909 aan de Belgische nationale feestdag alle glans ontnam. Vijftig jaar geleden werd een lekke band Verbist noodlottig. Op de piste van Karreveld, waar hij drie dagen tevoren nog tijdens een opzienbarende stayerswedstrijd de „Grote Prijs des Konings" op zijn triomphenlijst had geschreven, sloeg de energieke renner met zijn gangmaker tegen de baan. De Duitse stayer Schipke kon zijn collega niet meer ontwijken.

Heel het volk rouwde om de dood van de volksjongen Verbist, die kampioen van België was geweest en in 1907 tweede werd bij de wereldkampioenschappen voor stayers. Zijn begrafenis bracht tienduizenden mensen op de been. Men noemde het een koninklijke uitvaart.

Jaarlijks kwam men in Wijnegem bloemen leggen op het graf van de te vroeg gestorven renner. Onlangs is Kareltje Verbist in het Antwerpse Sportpaleis nogmaals herdacht. De finale bij de stayers was te zijner ere.

Hittegolf teistert Canada

Sinds enkele dagen gaat Canada gebukt onder een nagenoeg tropische temperatuur, waarbij het hoge vochtigheidsgehalte de warmte nog ondragelijker maakt.

Vooral de provincies Quebec en Ontario maken zeer hoge temperaturen door. In deze streken schommelt het kwik tussen 20 en 32 graden celsius. Voor de zesde achtereenvolgende dag wees de termometer in Montreal een temperatuur aan van boven de 27 graden celsius.

Parijs — Londen thans per „Caravelle"

Air France is begonnen met een dagelijkse dienst tussen Parijs en Londen en terug met het tweemotorig straalverkeersvliegtuig, de „Caravelle". Re vliegreis van de ene naar de andere hoofdstad werd hiermee teruggebracht tot minder dan een uur. Ook de Caravelledienst tussen Londen en Nice is thans geopend. De „Caravelle" heeft een snelheid van ongeveer 800 kilometer per uur.

Colette Duval, deelneemster aan de Blériot-race tussen Parijs en Londen heeft met grote pech te kampen gehad. Snel springt zij op bovenstaande foto van de motor om per helicopter naar het vliegveld gebracht te worden, waar een straaljager klaar staat. Het toestel moest echter een noodlanding maken, alle moeite ten spijt.

Griekenland lid van Europese Economische Gemeenschap

De raad van ministers van de E.E.G. heeft een verzoek van de Griekse regering om als geassocieerd lid te mogen toetreden tot de gemeenschappelijke markt in beginsel goedgekeurd.

De Griekse regering had op 8 juni van dit jaar een nota om toelating op deze voet tot de economische gemeenschap ingediend. Naar in Parijs verluid wacht de Turkse regering af hoe het Griekse verzoek zal worden behandeld, voor ook zij om toelating vraagt.

Griekenland verwacht een speciale behandeling als het tot de Euromarkt zou toetreden, zoals voorrechten voor zijn tabaksindustrie en landbouw en financiële hulp op lange termijn.

Men verwacht dat het Griekse verzoek in welwillende overweging zal worden genomen, al was het maar om de E.E.G. in een sterkere positie te brengen bij eventuele onderhandelingen met de zeven landen van de kleine Vrijhandelszone.

Hildegarde: „I loved Aruba"

Dank zij het initiatief van de firma Spritzer & Fuhrmann kon de Amerikaanse zangeres Hildegarde gisteravond in Hotel Curaçao Intercontinental optreden. Tijdens de uitvoering reikte de heer Fruchter Hildegarde een glas champagne aan.

Terwijl Hildegarde op het punt stond te vertrekken naar Puerto Rico, waar zij nog vanavond zal optreden, hadden wij even de kans haar een kort interview af te nemen. Allereerst verzocht zij ons haar dank over te brengen aan de firma Spritzer & Fuhrmann, die het optreden in Hotel Curaçao Intercontinental mogelijk heeft gemaakt.

Over de eilanden Aruba en Curaçao raakte Hildegarde niet uitgesproken. Ze vond het bijvoorbeeld fantastisch, dat je in een kamer van het Hotel Curaçao kon zitten en de grote schepen vlak voor je neus zien voorbijvaren. Over het onlangs geopende hotel op Aruba had Hildegarde slechts woorden van lof. Haar mening was, dat dit hotel de vergelijking met elk ander hotel ter wereld kan doorstaan.

Het was de eerste trip van de beroemde Amerikaanse zangeres naar het Caraïbisch gebied en letterlijk zei de zangeres: „I loved Aruba and enjoyed every minute of my stay in the Antilles."

Hildegarde is geboren uit Deense en Franse ouders en ging op zevenjarige leeftijd naar de Verenigde Staten.

Haar wens is wederom terug te keren naar de Nederlandse Antillen, waar zij — volgens haar eigen zeggen — zowel op Aruba als op Curaçao een vriendelijk en dankbaar publiek heft aangetroffen.

Nieuw bestuur Soc. U. M. B.

Oranjestad — Op de laatstgenoemde algemene ledenvergadering werd het bestuur van de Soc. U.M.B. als volgt samengesteld:

J.C. Martis voorzitter, H. Pourier vice-voorzitter, R. Goedgedrag secretaris, M. Sint-Jago 2de secretaris, S. Emerencia 3de secretaris. H. Boezem penningmeester, R. Wout 2de penningmeester, M. Boekhouder 3de penningm., en voorts de heren J. Pourier, R. Andrade en D. Nicolaas als commissarissen.

Eisenhower neemt beleidsverklaring van senatoren in overweging

President Eisenhower heeft een groep senatoren meegedeeld hun voorstel om in een beleidsverklaring vast te leggen dat de recente atoomakkoorden met zeven NAVO-landen (waaronder Nederland) mogelijke toekomstige ontwapeningsovereenkomsten niet in de weg zullen staan, ernstig te zullen overwegen.

Senator Humphrey die samen met dertien andere senatoren dit dinsdag jl. aan Eisenhower voorstelde, maakte het antwoord van de Amerikaanse president donderdag te Washington openbaar. (De atoomakkoorden zijn in de afgelopen veertien dagen van kracht geworden).

Verkeer eist weer een slachtoffer

Oranjestad — Bij een verkeersongeval gisteravond ter hoogte van Brazil is een vrouw om het leven gekomen. Nadere byzonderheden over dit tragischegebeuren ontbraken nog bij het ter perse gaan van dit nummer.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel. 1233.
Zaterdag 1 en zondag 2 augustus 1959.

BIOSCOPEN:

DE VEER:
8.30 uur ,zaterdag en zondag: „The pride and the passion". Cary Grant, Frank Sinatra, Sophia Loren. 18 jaar.
6.00 uur, zondag: „El paso stampende". Allan Rocky Lane. Alle leeftijden.

RIALTO:
8.00 uur, zater en zondag: „The space children". Michael Rey, Adam Williams. Alle leeftijden.
5.45 uur, zondag: „Prairie pioneers. Alle leeftijden.

PRINCIPAL:
6.00 uur, zaterdag: „The young stranger". James MacArthur, Kim Hunter. Alle leeftijden.
8.00 uur, zondag: „GIGI" Leslie Caron, Maurice Chvalier, Louis Jourdan. 18 jaar en om 6.00 uur: „Death valley hunt". Alle leeftijden.

AURORA:
7.30 uur, zaterdag: „Autumn leaves". Joan Crawford, Cliff Robertson 18 j.
8.00 uur, zondag: „Tu hijo debe nacer". Spaans, Marga Lopez, Enrique Rambal. 18 jaar en om 6.00 uur: „Shorts-News". Alle leeftijden.

SAVANETA:
7.30 uur, zaterdag: „The fiend who walk the west". Hugh O'Brien, Robert Evans. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: Proud Rebel" Alan Ladd, Olivia de Havilland. Alle leeft. en om 6.30 uur: „Sjors van de Rebelenclub". Alle leeftijden.

NACHTDIENSTEN BOTICA'S:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel. 1080.
San Nicolas: Botica Central: Tel. 5119.

Zaterdag 1 augustus 1959
Club Noord: 7-9 p.m. Club open.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 7.30 p.m. Competitiewedstrijd in het Stadion: Hoofdklasse: Estrella vs. San Nicolaas Jrs.

Curom - Nieuwtjes

De laatste groeten voor de zomervacantie kwamen uit Deventer (van George Baker en Frank Rosario), uit Den Bosch (van de heer en mevrouw Martin Vissers en kinderen) en uit Oosterhout (van Jan en Kees Oomen). Deze groeten kunnen worden gehoord om zeven uur.

Kunstbezit.
In de maand augustus zal de cursus Openbaar Kunstbezit geen voortgang vinden; de herhalingscursus op maandagavond kwart voor negen gaat gewoon door.

Hoorspel.
Om kwart voor negen (en dus niet om negen uur) zondagavond kan worden gehoord het hoorspel „Opa Groen krijgt vacantie" van Dieter Rohkohl in een vertaling van A. de Vught.

Zoeklicht.
In het programma „Zoeklicht op Nederland" komt deze week muziek voor naar aanleiding van het Holland Festival 1959, namelijk van het Nederlands Kamerorkest en van het Amadeus Strijkkwartet. Verder is er het radio-cabaret „At the wooden shoe" en een verhaal van Godfried Bomans.

Boeken.
In het boekenkwartier van deze week zal de Majoor der Mariniers B. Dunki Jacobs bespreken het nieuwe werk „Weichsel 45" van J. Thorwald.

Jeugdomroep.
Avro's jeugdomroep „Minjon" en Radio Nederland Wereldomroep hebben uitvoerig aandacht besteed aan de programma-uitwisseling waarmede de leden van de Curaçaose Jeugdomroep een begin hebben gemaakt. Getracht zal nu worden ook Suriname in deze uitwisseling te betrekken, zodat ook ten aanzien van de jeugd-radio zal worden gewerkt in de geest van het Statuut.

Het 2.452 ton metende Italiaanse S.S. „Avior" is in de Arabische Zee bij Aden, gezonken. De bemanning is door te hulp gesnelde schepen gered. De oorzaak van de ramp is onbekend. De „Avior" was op weg van Zuid-Slavie naar Bombay.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Vervolg van pag. 1)

waarin waarschijnlijk zal worden gesteld, dat partijen weliswaar iets dichter tot elkander zijn gekomen, maar er de voorkeur aan hebben gegeven elkanders voorstellen te doen rijpen.

In feite zal het er op neerkomen, dat Geneve niets anders heeft opgeleverd dan een bereidverklaring van de Sovjets om niet op korte termijn de Sovjets om niet op korte termijn in te grijpen in de Berlijnse zaak. Nog altijd is die winst niet als men bedenkt dat Kroesjtsjef al verschillende keren heeft verklaard de tijd te hebben bij de oplossing van het geschil over Duitsland en de gedachte van een ultimatum volkomen heeft laten varen. Indien men ervan uitgaat, dat Kroesjtsjef wel meer heeft verkondigd en binnen vier en twintig uur een volkomen tegengestelde opinie poneerde, dan kan zulk een verandering van koers evenzeer gelden ten aanzien van een in Geneve genomen besluit — al zal dat ook zwart op wit staan. Nee, zelfs de grootste optimist zal moeten toegeven, dat Geneve inderdaad als mislukt moet worden beschouwd.

Om nog even op de reis van Nixon terug te komen, gezegd dient te worden dat hij zich met bravour van zijn taak heeft gekweten. In Moskou, zowel als in de andere steden die op zijn bezoekprogramma vermeld stonden, heeft hij niet altijd mooi weer gespeeld maar ferm van zich afgesproken indien hij daartoe het ogenblik gekomen achtte. Door deze houding heeft hij zich bij vele goedwillende Russen sympathiek gemaakt hetgeen de zaak van de vrede slechts ten goede kan komen.

De vice-president van Rusland's grootste vijand in de koude oorlog, die aan het derde lustrum toe is heeft zich laten ontvallen, dat Kroesjtsjef een heel andere indruk van de Amerikanen zou krijgen wanneer hij eens mocht besluiten een bezoek aan de Verenigde Staten te brengen. Duidelijk werd in het Witte Huis verklaard, dat men hieruit niet mag afleiden dat Kroesjtsjef door Nixon tot een bezoek werd uitgenodigd. Dit werd nog even ten overvloede bevestigd door president Eisenhower, die uiteraard bereid is de Russische minister-president te ontvangen, maar deze niet zal inviteren.

Al met al mag gerust worden geconcludeerd, dat de toestand in de wereld van vandaag er heel wat minder ernstig uitziet dan een half jaar geleden; er is een algemene ontspanning ingetreden, hetgeen wel te danken zal zijn aan de omstandigheid, dat geen der partijen van concessies wil weten. Een tweede reden is vermoedelijk het feit, dat langzamerhand een nieuwe algemene vergadering van de Verenigde Naties zich aankondigt. En op die bijeenkomst voor het wereldforum wil toch graag elk lid met een goed rapport verschijnen....

— In de Sint Martinuskerk te Westmalle is het huwelijk ingezegend van barones Suzanne van de Straten Waillet, dochter van de Belgische ambassadeur in Nederland, en baron Xavier de Crombrugghe de Piquendaele. De mis werd opgedragen door Dom Jean Moretus Plantin uit Boechout.

SAL KAN

en

VERA N. VOORHOEVE

geven hierbij, mede namens hun wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op woensdag 5 augustus 1959, des morgens om 11 uur in het Gemeentehuis te Tilburg (Holland).

●

Receptie van 12 tot 2 uur,

Korvelplein 14,

Tilburg, Holland

De Heer en Mevrouw

A. SCHILD-LEENTJENS

geven met blijdschap kennis van de geboorte van

Henk Jozef

St. Elisabeth Gasthuis
31 juli 1959

DANKBETUIGING

Hiermede willen wij onze oprechte dank betuigen aan allen die op een of andere manier hun medeleven hebben betoond gedurende de ziekte en het overlijden van onze geliefde en onvergetelijke moeder:

EULOGIA MARIA

die in vrede moge rusten.

In het byzonder dank aan dr. Hasenberg, de zusters van het San Pedro Hospitaal en de verpleegster.

Francisco Jansen, Laureano Jansen, Carmen Samson Jansen, Maria Kock-Jansen, Higinio Jansen, Julio Jansen, Dolfie Jansen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Competitie start met grote derby tussen FEYENOORD en SPARTA

Volendam en Sittardia gaan zwaar seizoen tegemoet

De kompetitie 1959/1960 heeft wel een biezonder mooie ouverture in de grote Rotterdamse derby FEIJENOORD — SPARTA. Het grote Stadion dat zo'n 65.000 toeschouwers kan bevatten, zal wel reeds de eerste de beste kompetitiedag totaal uitverkocht zijn, want de Rotterdamse voetballief hebbers zullen zeker de nieuwe voetbalgrootmeesters, zoals de twee Iersc voorhoedespelers van Sparta, Peter Fitzgerald (van Waterford) en John Crossan (van Coleraine). Sparta's manager Dennis Neville is vorige week naar Ierland vertrokken met de werkvergunningen bij zich om met de twee Ierse voetbalcracks en de clubs Waterford en Coleraine te gaan spreken. De contracten zijn dinsdag jl. getekend en zo kan voetbalminnend Nederland het komende seizoen wederom een sterk Sparta aan het werk zien dat zeker een heel ernstige poging zal gaan ondernemen om het Landskampioenschap te gaan prolongeren.

Ook Feijenoord komt met nieuwe gezichten het veld op: Jan Klaassens, de grote VVV-crack, en de oud-Elinkwijkspeler Kreyermaat. Klaassens betekent een heel grote versterking voor de Feijenoord-defensie, dat vorig seizoen nog al eens in grote moeilijkheden heeft verkeerd. Maar tot afgelopen week hadden echter Cor van der Gijp en Henk Schouten nog geen nieuw kontrakt getekend, zodat men, wat deze twee sterke voorhoede-troeven betreft, nog in het onzekere verkeert. Denkelijk zal de grote Rotterdamse klub deze twee technisch sterke spelers niet graag missen en het ziet er wel naar uit, dat op zondag 23 augustus as. het Feijenoord-stadion totaal uitverkocht zal zijn en de twee grote Rotterdamse rivalen in sterkste formatie zullen aantreden.

Ajax, dat Piet van der Kuil, de rechtsbuiten van ons nationale team, naar PSV zag vertrekken, terwijl ook de linksbuiten, Schmidt, de Amsterdamse club heeft verlaten om komend seizoen de aanval van Fortuna '54 te gaan versterken, krijgt de eerste kompetitiedag een thuiswedstrijd tegen NAC. Gelukkig hebben de Amsterdammers een kompensatie voor de diverse verliezen, want de gebroeders De Groot hebben overschrijving verkregen van hun oude Stormvogels naar Ajax. Zij maken hun entree a.s. zondag in de topploeg van Ajax in een oefenwedstrijd tegen het Duitse Schalke, een der sterke Duitse clubs. Nog een bijzonder aardige wedstrijd staat op het programma van de eerste kompetitiedag: FORTUNA '54 — PSV.

Hoogstwaarschijnlijk zal Ford al van de partij zijn en wij zijn toch wel benieuwd, hoe de op papier toch wel sterke PSV-aanval (met o.a. van der Kuil, Franssen, Trevor Ford) voor de dag zal gaan komen. Maar ook Fortuna '54 heeft enkele geduchte aanwinsten; men kan echter zo weinig de eerste weken nog zeggen, maar interessant blijft het toch wel.

DOS heeft Flad en Wolf zien vertrekken naar het gepromoveerde 't Gooi, dat probeert om zo sterk mogelijk de Eerste Divisie binnen te stappen.

Elinkwijk, dat hier heel erg tegenviel, krijgt als eerste tegenstander MVV uit Maastricht. Nu, de Elinkwijkers zullen héél wat beter spel moeten laten zien, anders kunnen wij niet veel geven voor een eerste zege!

Vooral nu de nieuwe bepaling «drie degradanten» van kracht geworden is, wordt het wel bijzonder moeilijk en spannend en zal iedere wedstrijd met de nodige wilskracht en energie moeten worden gespeeld. En het spelpeil van de Ere-Divisie is toch wel hoger, dan hetgeen wij hier afgelopen zondag in het RIF-Stadion te zien kregen.

Erg benieuwd natuurlijk zijn wij allemaal naar de resultaten van de twee debutanten.

Volendam en Sittardia gaan in ieder geval een zwaar seizoen tegemoet en „the struggle for life" zal bijzonder zwaar worden. Volendam start met een thuiswedstrijd tegen DWS (A), dat komend seizoen de Blauw Wit-speler Goedhart in hun gelederen heeft. Geheel kansloos achten wij de nieuwe Ere-Divisieclub niet en het zou wel een verheugend feit betekenen, indien de Volendammers er in zouden slagen met een zege te starten, vooral nu de winstpunten zo kostbaar zullen blijken te zijn. Sittardia speelt ook tegen een Amsterdamse ploeg, namelijk in het Olympisch Stadion tegen Blauw Wit.

Harry Ehlen van Sittardia heeft afscheid genomen van de aktieve voetballerij. Sittardia heeft heel wat aan deze sportman te danken, hij is jaren lang de grote aanvalsleider van de ploeg uit Sittard geweest en menig Nederlandse doelverdediger kan meepraten van de enorme schutterskapaciteiten van Ehlen, die soms in één wedstrijd vijf en wel meer malen tot doelpunten wist te komen. Ongetwijfeld een verlies dus voor de nieuwbakken Ere-Divisieklub.

Wij geven nu de programma's van de eerste drie kompetitie-zondagen:

23 augustus: Ajax — NAC, Fortuna '54 — PSV, Elinkwijk — MVV, ADO — Willem II, Volendam — DWS (A), Rapid J.C. — DOS, Blauw Wit — Sittardia, VVV '03 — Sportclub Enschedé, Feijenoord — Sparta.

30 augustus: NAC — Feijenoord, PSV — Ajax, MVV — Fortuna '54, Willem II — Elinkwijk, DWS (A) — ADO, DOS — Volendam, Sittardia — Rapid J.C., Sportclub Enschedé — Blauw Wit, Sparta — VVV.

6 september: VVV — Feijenoord, Sparta — Blauw Wit, Sportclub Enschedé — Rapid J.C., Sittardia — Volendam, DOS — ADO, DWS (9) — Elinkwijk, Willem II — Fortuna '54, MVV — Ajax, PSV — NAC.

Voor de Eerste en Tweede Divisie luide de kompetitie-indeling voor het seizoen 1959/1960 als volgt:

Eerste Divisie:

A:	B:
B.V.V.	A.G.O.V.V.
Excelsior	Alkmaar
Fortuna (Vlaardingen)	D.F.C.
	D.H.C.
't Gooi	Eindhoven
G.V.A.V.	Go-Ahead
Helmond	De Graafschap
H.V.C.	Helmondia '55
L.F.C.	Heracles
N.O.A.D.	Hermes DVS
Rigtersbleek	Leeuwarden
Stormvogels	Limburgia
S.V.V.	R.B.C.
Veendam	R.C.H.
Vitesse	S.H.S.
Volewijckers	V.S.V.
Vageningen	Z.F.C.

Tweede Divisie:

A:	B:
	Be Quick
Baronie	Enschedese Boys
B.B.O.H.	Heerenveen
E.D.O.	Hilversum
Haarlem	Oldenzaal
Longa	P.E.C.
N.E.C.	Rheden
O.N.A.	Tubantia
Roda Sport	Velocitas
U.V.S.	Velox
De Valk	Zeist
Wilhelmina	Zwartemeer
Xerxes	Zwolse Boys

Op 23 augustus start de Eerste Divisie A met een drietal wedstrijden, o.a. SVV — NOAD, terwijl op diezelfde dag de Eerste Divisie B start met een volledig programma, met o.a. Leeuwarden — Limburgia, Go Ahead — RCH, DHC — DFC, en Helmondia '55 — SHS. De Tweede Divisie begint 6 september op volle toeren te draaien; op 23 en 30 augustus wordt voor de Tweede Divisie B enkele wedstrijden gespeeld.

In het Teutoburgerwoud in Duitsland leven de arenden en valken in de vrije natuur. Het is daar ook geen zeldzaamheid, dat men een arend op een bank kan zien rusten, starend over het dal op zoek naar een prooi

Uit Cairo wordt gemeld dat het ministerie van buitenlandse zaken van de Verenigde Arabische Republiek heeft medegedeeld dat deze in het vervolg te Vaticaanstad. Door een ambassadeur zal zijn vertegenwoordigd. Hetzelfde geldt voor de diplomatieke vertegenwoordiger van het Vatican te Cairo.

— De conferentie van transatlantische scheepvaartmaatschappijen voor personenvervoer hebben te New York een verlaging van tien procent van de passage voor emigranten naar de Verenigde Staten bekend gemaakt. Deze verlaging geldt voor 1960 met uitzondering van de tijd van 1 juli tot 31 oktober.

Geslaagde tafeltennis-revanche-wedstrijden in C.P.N.-CLUB

HILDO BAKHUIS de sterkste van plaatselijke topspelers

In het gezellige clubgebouw der C.P.N. op Koraal-Specht, heeft een talrijk publiek intens kunnen genieten van een stijlvolle tafeltennisavond in de vorm van een revanchetournooi voor de heren topspelers van Curaçao. Wij zijn op Curaçao wel het een en ander gewend op het gebied van tafeltennissen en wij hebben de diverse topspelers al heel wat keren in aktie gezien, doch in dit tournooi was de kwaliteit van het vertoonde spel gewoonweg opzienbarend. Alle spelers gaven zich tot het uiterste en het publiek dat onder doodse stilte en intense spanning de verrichtingen volgde gaf blijk van zijn waardering door menig fraai staaltje van tafeltennis-kunnen met een laaiend enthousiast applaus te beloenen.

De organisatie van dit tournooi was zo dat er uiteindelijk de vijf sterksten geklasseerd zouden worden. Alvorens echter deze namen te noemen moeten we een ogenblik de aandacht vestigen op een opkomende ster, aan wie het nu nog niet gelukt is, maar in de toekomst zeer zeker wel zal lukken om tot de finales door te dringen, nl. de E.N.J.-speler Arvelo. **Deze all-round speler verraste iedereen door zijn fantasierijk en degelijk spel. Zijn concentratie tijdens een match is enorm. Wij zien in hem inderdaad de „Man van de Toekomst".** Als nummer vijf is geëindigd de tienkamp winnaar van dit jaar Rene Davelaar. Hij liet in het begin van de avond een sterk vallen tegen Walters, terwijl hij toch even tevoren Vlieg op grandioze wijze uitschakelde. Nietemin zag hij zich hierdoor voor de moeilijkheid geplaatst om via een verliezers-ronde Wentwoord te ontmoeten om een plaats in de halve finale. Dit laatste heeft hij net niet meer kunnen halen. Nummer vier van de lijst is Walters van P.O.C. geworden. Walters, die in de competitie en in de open kampioenschappen eigenlijk nog steeds zijn vorm niet kon hervinden, heeft deze keer bewezen, gesteund door de nieuwe „sandwich-bat", dat hij er weer is en wel degelijk meetelt. Eén tempo sneller en deze man is klaar voor een finale, nu moest hij het afleggen tegen Wentwoord. De derde man van het lijstje was de E.N.J. speler Coffi. Coffi heeft in dit tournooi getoond, dat hij, wanneer hij zijn nervositeit de baas is, kan bogen op een zeer goed spelinzicht en een buitengewoon rake techniek. Iets meer felheid zou zijn spel nog meer ten goede komen. Dan komen we aan de beide finalisten. Bakhuis van Los Millonarios en Wentwoord van Happy Fellows. Deze finale gespeeld in een best-of-five bracht het summum aan spanning op.

Wentwoord vertrouwend op zijn keiharde aanvalsslag kwam tot grote hoogte en Bakhuis gaf hem uitstekend partij door zijn oersolide verdedigingsspel. Een voortreffelijke aanvaller tegen een voortreffelijke verdediger, ziedaar de ideale omstandigheden voor een spectaculaire finale. Dat is het dan ook geworden en beide spelers hadden de volle vijf games nodig om uit te maken wie nu wel de sterkste zou zijn. Het is uiteindelijk Hildo Bakhuis geworden, de man die in de laatste game inderdaad het beste deel van het spel had.

Hoewel Wentwoord een tijdlang uit de running is geweest en niet heeft deelgenomen aan de competitie en de tienkamp, heeft hij door zijn prestaties van donderdag wel laten zien dat hij zich nog altijd een topspeler mag noemen. De winnaar van deze avond Hildo Bakhuis schijnt het laatste jaar een abonnement te hebben op onverschillig welke finale. Steeds weet hij de voorronden gemakkelijk door te komen en via kwart- en halve finales om de hoogste eer te gaan vechten. Wij geloven dan ook dat Hildo Bakhuis naast zijn uitstekende technische en tactische kwaliteiten een keiharde mentaliteit en vooral vechtlust bezit en daarbij is hij nog buitengewoon sportief. Dit laatste mag voorzeker bij dit tournooi van alle spelers gezegd worden.

In eerste opzet was dit tournooi niet begonnen om grote prijzen zoals bekers e.d. in de wacht te slepen, nee louter sportieve revanche was het beoogde doel. Niettemin had mevr. de Vreese voor de winnaar van dit tournooi een prijsje beschikbaar gesteld, wat zij dan ook aan Hildo persoonlijk overhandigde, nadat de Heer Petri namens de organiserende vereniging C.P.N. een woord van waardering en dank uitsprak. De wedstrijdleiding als zodanig was bij Mevr. Holster in goede handen. Tot slot kunnen we alleen nog maar zeggen: Graag meer van dergelijke tournooien.

Beter laat dan nooit

In de omgeving van Milaan stond reeds lang een villa onbewoond te wachten op bewoners. De bewoners zijn er niet gekomen, maar wel bezoekers. Na het eerste bezoek ontbraken er enkele kleinigheden. Doch ook hier baarde de oefening de noodzakelijke kunst, want het bleef niet bij kleine zaakjes. De buit werd groter. Toen er van de inventaris niet veel meer over was, werden de ramen en de deuren het haasje. Het slot van dit liedje was de totale ineenstorting van de villa. De politie is nu met een onderzoek begonnen.

Op maandag 3 Augustus aanstaande

Tweede „All Star Game" 1959 in LOS ANGELES Coliseum

In het imposante Coliseum van Los Angeles zal op maandag 3 augustus aanstaande de tweede „All Star Game" van dit jaar plaatsvinden. De Cabalgata Deportiva Gillette zal de wedstrijd rechtstreeks vanuit Los Angeles uitzenden. De omroepers zijn Buck Canel en Musiu de Lacavalerie en de wedstrijd is om half zeven des avonds via Radio Hoyer II te beluisteren.

Het thuisveld van de Los Angeles Dodgers biedt plaats aan meer dan honderdduizend toeschouwers en het heeft er veel van, dat bij de wedstrijd van maandag enkele records (voorwat het publiek betreft) zullen worden gebroken.

Het Amerikaans record is momenteel 93.000. Dit werd dit jaar gevestigd tijdens de wedstrijd tussen de Dodgers en de Yankees. Zoals men zich nog zal kunnen herinneren werd een groot deel van de netto-winst aan Roy Campanella afgestaan.

Dit record zal op 3 augustus zeker worden gebroken en naar alle waarschijnlijkheid zal ook het wereldrecord komen te vervallen. Dit laatste werd enkele jaren terug gevestigd te Tokio tijdens een wedstrijd tussen de universiteitsteams van Waseda en Tokio.

De teams van de National en van de American League, die tegen elkaar zullen uitkomen, bestaan uit dezelfde spelers van de eerste All Star Game, die op 7 juli van dit jaar te Pittsburgh werd verspeeld.

Het enige verschil is echter, dat beide managers het recht hebben drie spelers aan hun teams toe te voegen en tevens enkele wijzigingen met betrekking tot hun pitchers zullen aanbrengen.

De opbrengst van de All Star Game wordt gestort in het pensioenfonds voor de Mayor League-spelers.

Indien deze wedstrijd het sukses mocht boeken dat er van verwacht wordt, zullen er voortaan elk jaar twee All Star Games worden verspeeld.

„Zwarte schapen" terug op de voetbalvelden

Aan de competitie van de Amsterdamse Voetbalbond, die op zondag 13 september zal starten, gaat dit jaar voor het eerst een amateur-club deelnemen, die voor het grootste deel zal zijn samengesteld uit ex-beroepsspelers en wel uit de voormalige semiprofclub „Amsterdam", die vorig jaar samensmolt met D.W.S.

De toenmalige oprichters van „Amsterdam" en vrijwel alle vroegere supporters, die de fusie met D.W.S. nog altijd betreuren, hebben aan hun spijt duidelijk vorm gegeven door het oprichten van een nieuwe vereniging „De zwarte schapen", waarin tal van bekende spelers nu eens echt voor hun plezier, dus als pure amateurs gaan spelen.

Zij zullen hun nieuwe voetballoopbaan beginnen in de derde klas A.V.B. De ex-Amsterdam- en D.W.S.-speler H. Tolmeyer zal als trainer en als speler fungeren. Voorts zijn reeds toegetreden W. Kersbergen, H. Meyer, L. Stricker, J. van der Sluis, F. Gallis e.a. De nieuwe vereniging heeft voor zijn thuiswedstrijden het veld gehuurd van de zaterdagmiddagclub p.v.w.a. aan de Ouderkerkerdijk.

Sneeuwstorm overvalt Britse bergbeklimmers

Een Britse expeditie die tracht een 7.660 meter hoge berg in de Himalaja te beklimmen, is door een verblindende sneeuwstorm getroffen. Vijf leden van de groep worden vermist.

De bergtop die nog geen naam heeft, ligt in het westelijk deel van de Karakoram-keten.

De expeditie staat onder leiding van de 31-jarige dr Keith Warburton uit Liverpool.

De vermiste groep had 22 juli in het basiskamp moeten terugkeren. Zij had leeftocht voor acht dagen bij zich. Pakistaanse troepen zoeken nog naar de vijf, maar men heeft weinig hoop meer.

OPENBARE VERKOPING

Op Dinsdag, 18 augustus a.s. des morgens om 10 uur zullen ten kantore van de N.V. De Spaar- en Beleenbank van Curacao, Breedestraat 27 (P) Alhier, ten overstaan van ondergetekende waarnemend-notaris ex artikel 1203 B.W. in het openbaar worden verkocht:

1. het woonhuis aan de Gouverneur van Lansbergeweg 4, staande op EIGENDOMSGROND, ter grootte van 670 m2., kadastraal bekend als Stadsdistrict Sectie B, nummer 35;
2. een woonhuis aan de Congoweg 6 op Marchena, staande op EIGENDOMSGROND ter grootte van 197 m2., kadastraal bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 1226.

De veilingscondities liggen acht dagen voor de veiling ter inzage ten kantore van notaris Mr. E. C. Henriquez aan de Kerkstraat 10A, Alhier.

J. A. SCHILTKAMP,
Wnd. Notaris.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal op donderdag 20 augustus 1959 des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek no. 386: HET UITBREIDEN VAN ZEVEN POLITIEWONINGEN TE STEENRIJK.

Bestek en tekeningen zijn van 3 augustus 1959 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het wnd. Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
W. W. KOUDENBURG.

AGENDA

Dit Week-End Cinelandia, West-End, Roxy zie advertentie elders in dit blad.

Caribe

Zaterdag, 6.30 uur: „Choque de razas" (Pawnee) en om 8.00 uur: „Mas alla de mombasa" (Beyond Mombasa) en om 8.00 uur: „Dragnet". en om 8.00 uur: „Setencia cumplida" (Day of the bad man).

Royal

Zaterdag, 8.00 uur: „Fugitivo" (last of the fast gun).

Zondag, 6.30 uur: „Tambores Apache" (Opache Drums) en om 8.00 uur: „Frontera de dos razas" (Fort Bowie)

Cine-truck:

Zaterdag voorstelling op St. Willibrordus.

Zondag voorstelling op Lagoen.

Afgifte begravenis, verloven: 29-30 A. H. de Windt, Pl. Jansenstraat No. 43 tel. 12256.

Wachtdienst Gasoline stations:
Sta-Rosa — Jansen
Cerito — Galmeyer
De Ruyterkade — Craz
Gasparito — G. G. de Castro
Stoppelweg — Is a
Pater Euwensweg — Ellis & Dania.

N.V. Cur. Dok Mij. Wachtdienstregeling 2 augustus P. Luyten.

Week-enn-Dienst Gouvernements Geneeskundigen 1—2 augustus 1959.
In het Stadsdistrict: Dr. J. E. Loe. Plantersrust 7, Tel. No. 23243.
In het 2de distrikt: Dr. G. F. Lubliek Mahoema 83. Tel. No. 43126.
In het 3de distrikt: Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Tel. No. 24200.

MAANDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00: „Jue rico el mambo", geheel in het spaans.

Roxy 7.00 en 9.00: „The sound of the fury" in het engels met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00: „Run silent, run deep" (Colosos del mar).

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 1/8 - 07.00 - 18.30 Tel.
J. H. Jung 1/8 - 18.30 - 3/8 - 07.00 tel 3353 b.g.g.
Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Gardons tel. 0-43351. B.g.g. nadere inl. tel.
Zaterdag 1 augustus en zondag 2 augustus J. J. van Kampen
Materialen
J. Hammoud, tel. 0-23338, b.g.g.
Weekendwacht-Suffisant
Medical Department
1/8 (12.30 uur) - 3/8 (07.00 uur) Gomperts, tel. 2497, b.g.g. 2409
CSM-Rederij-Scheepsagentschappen
N. Schermer tel.
G. H. ban Leeuwen
Theater Asiento
„Auntie Mame"
„Bloed in de sneeuw".
Toegang uitsluitend voor leden introducees.

BASKETBALL

In verband met het zevenjarig bestaan van de Vereniging Dragons werden gisteravond twee interessante wedstrijden gehouden op het terrein van de feestvierende vereniging Habaai.

Voor deze wedstrijden werd de vereniging Zeemacht uitgenodigd. De wedstrijd tussen de Dames-teams en Zeemacht had niet zo'n mooi resultaat voor Dragons. Het eindresultaat was namelijk in een 16-4 overwinning voor het damesteam van de gasten. De heren van Dragons deden het beter en wisten een 38-22 overwinning te behalen op de heren van Zeemacht.

Leden

De leden van Dragons worden nogmaals er aan herinnerd dat de lustrumfuif in verband met het 7-jarig bestaan hedenavond gehouden zal worden ten huize van de Heer H. Bernard, Sierra Madreweg 5 — St. Helena. Aanvang 20.30 uur.

— Sir Winston Churchill is te Londen in Nice aangekomen, waar hij een reis van drie weken op het jacht van de Griekse reder Onassis zal gaan maken. Hij wordt vergezeld van zijn vrouw en dochter, die met de Britse minister van bevoordrading, Duncan Sandys is getrouwd. Voorts is de operaster Maria Callas van de partij.

WAARSCHUWING

De commandant marinierskazerne Suffisant maakt bekend dat er **SCHIETOEFENINGEN** zullen plaats vinden op 3 aug. 1959 aanstaande tussen 07.00 uur en 13.00 uur op de zuidkust van Curacao nabij Marie Pompoen.

Het onveilige terrein zal aan de landzijde worden gemarkeerd met rode vlaggen en geldt voor de zeezijde tot een afstand van 14.000 meter vanaf de rode vlaggen.